

Magyar Etnokoreológiai Társaság

METodológia ▪ Tánc kutatás most! **METHodology ▪ Dance Research Now!**

I. Nemzetközi MET konferencia
2024. május 2-3.

Hagyományok Háza, Budapest

I. International HAE Conference
2-3 May 2024

Hungarian Heritage House, Budapest

ABSZTRAKTFÜZET

ABSTRACT BOOKLET

MET

Magyar Etnokoreológiai Társaság

METodológia ▪ METHodology

Tánc kutatás most! Dance Research Now!

Nemzetközi Konferencia International Conference

2024. május 2–3. 2–3 May 2024

ABSZTRAKTFÜZET ▪ ABSTRACT BOOKLET

MET ▪ HAE

Budapest

2024

Szervező ▪ *Organised by*

Magyar Etnokoreológiai Társaság | *Hungarian Association for Ethnochoreology*
Tudományos Programbizottság | *Scientific Programme Committee*

Helyszín ▪ *Venue*

Hagyományok Háza | *Hungarian Heritage House*
Budapest

Szerkesztette ▪ *Edited by*

BONDEA Vivien
KOROM Alexandra
PÁL-KOVÁCS Dóra
SZÉKELY Anna

ISBN 978-615-02-0449-9

Együttműködő partner ▪ *Collaborating partner*

Hagyományok Háza | *Hungarian Heritage House*

METodológia – Tánckutatás most!

a Magyar Etnokoreológiai Társaság I. Nemzetközi Konferenciája

A Magyar Etnokoreológiai Társaság Tudományos Programbizottsága *METodológia – Tánckutatás most!* című nemzetközi konferenciáját a tánc világnapja alkalmából szervezi meg.

A Társaság célja kezdetektől fogva a magyar nyelvterületen élő táncfolkloristák, kutatók és a néptáncal a gyakorlatban foglalkozó szakemberek (néptáncoktatók, koreográfusok, táncosok) számára egy olyan fórum létrehozása, amelynek keretei között lehetővé válik a tánc elméleti és gyakorlati képviselői között a rendszeres kapcsolattartás, az eszmecsere és a közös munka.

A konferencia egyik előzményének tekinthető a 2021-ben azonos címmel indított *Tánckutatás most!* elnevezésű online előadás-sorozat, amelyben igyekeztünk ráirányítani a figyelmet a 21. századi tánckutatás lehetőségeire, kihívásaira, nehézségeire. A programsorozattal nem titkolt célunk volt a szakmai párbeszéd serkentése, a kapcsolat erősítése a tánckutatás és a táncművelés tagjai között. Az eseményeken a meghívott előadók mellett a Társaság tagjai, önkéntes táncgyűjtők, fiatal kutatók kaptak lehetőséget kutatási eredményeik, táncfolklorisztikai és táncantropológiai témájú vizsgálataik bemutatására, valamint legfőképp arra, hogy munkájukról szakmai visszajelzést kapjanak, miközben az érdeklődők belátást nyerhettek a kurrens, történő tánckutatásba.

A konferencia e programsorozat kibővítéseként egy speciális, sokakat érintő témának a kibontására, a kutatómódszertani kérdések megvitatására vállalkozik. A szakmai diskurzus célja a tánckutatással és a néptáncal gyakorlatban foglalkozó szakemberek közötti párbeszéd erősítése és a jelenkori megközelítések láttatása.

A konferenciára a Társaság tagjait, önkéntes és hivatásos folklórgyűjtőket, néprajz- és tánckutatókat, gyakorlati szakembereket, valamint egyetemi hallgatókat is vártunk. Bár már számos konferencia és kötet foglalkozott a néprajzi és antropológiai módszertani változásokkal, ez idáig kevés szó esett arról, hogy a tánckutatás elmúlt közel fél évszázadában e tekintetben milyen folyamatok zajlottak le, milyen jelenségekkel szembesül a táncgyűjtő a terepen, milyen változások történtek a digitális forradalom hatására. A nyilvános előadások hozzájárulnak a tánckutatás eredményeinek társadalmi elismertségéhez.

Mindezek mentén a konferencia a következő kérdéskörökre fókuszál:

1) Terepmunka

- Megfigyelési módok, rögzítési eszközök
- Tánctanulás a terepen – a kutató teste mint adatgyűjtési eszköz
- Tapasztalatok egykor és most
- Terepkutatás egyedül vagy csoportban
- Nőként a terepen
- A terepmunka fizikai és pszichés nehézségei
- Archívum: terep vagy kutatási helyszín
- Kutató – kutatott viszony
- Internet mint kutatási tér

2) Az értelmezés folyamata

- Adattárolás, adatfeldolgozás
- Közreadás etikai kérdései

- A tánckutatás eredményeinek felhasználási módszerei a táncpedagógia és a táncművészet területén
- Émikus és étikus értelmezés
- Táncjelírás mint rögzítési, feldolgozási és értelmezési módszer
- Táncfilm mint forrásanyag a táncoktatás és táncművészet területén

METHodology – Dance Research Now!

I. International Conference of the Hungarian Association for Ethnochoreology

The Scientific Programme Committee of the Hungarian Association for Ethnochoreology (HAE) organises a conference with the title of *METHodology – Dance Research Now!* on the occasion of the International Day of Dance.*

From the very beginning, the Association has aimed to create a forum for dance folklorists, researchers, and practitioners (folk dance teachers, choreographers, and dancers) living in the Hungarian-speaking territory to enable regular contact, exchange of ideas, and joint work between theoretical and practical representatives of traditional dance.

One of the precursors of the conference was the online lecture series entitled *Dance Research Now!*, launched in 2021, in which we tried to draw attention to the opportunities, challenges, and difficulties of 21st-century dance research. We aimed to stimulate professional dialogue and strengthen the relationship between dance research and the folk dance movement. In addition to the invited speakers, the online meetings provided an opportunity for members of the Association, voluntary folk dance collectors, and young researchers to present their research in ethnochoreology and dance anthropology studies, and most importantly, to receive professional feedback on their work. At the same time, it gave an insight into the current issues of dance research to a wider audience.

As an extension of this series of programs, the conference will explore a specific topic of interest to many and will discuss research methodology issues. The professional discourse aims to strengthen the dialogue between dance research and folk dance practitioners and to provide insight into contemporary approaches.

The conference is open to voluntary and professional folklore collectors, dance researchers, practitioners, and university students. Although there have been numerous conferences and volumes on changes in ethnographic and anthropological methodology, there has been little discussion of the developments in dance research over the last half century, the phenomena that dance researchers have encountered in the field, and the changes brought about by the digital revolution. The public presentations will contribute to the social recognition of the results of contemporary dance research.

In this manner, the conference focuses on the following issues:

1) Fieldwork

- Observation methods, recording tools
- Learning to dance in the field – the researcher’s body as a data collection tool
- Experiences then and now

* MET is the short form for Magyar Etnokoreológiai Társaság, the Hungarian name of the Hungarian Association for Ethnochoreology (HAE).

- Fieldwork alone or in a group
- Women in the field
- Physical and psychological difficulties of fieldwork
- Archive: field or research site
- Researcher – researched relationship
- Internet as a research space

2) Process of interpretation

- Data storage, data processing
- Ethical issues of disclosure
- Methods of using the results of dance research in the field of dance pedagogy and art
- Emic and etic interpretations
- Dance notation as a method to record, process and interpretation
- Dance film as a source material in the field of dance education and art

PROGRAM ■ PROGRAMME

Május 2. csütörtök | 2 May, Thursday

8.30–9.00 Regisztráció ■ Registration

9.00–9.30 Megnyitó ■ Opening Ceremony

9.30–10.30 Plenáris előadás ■ Plenary Presentation

▪ KÖNCZEI Csilla: Közkincs vagy közpréda? Megőrzés vagy kisajátítás?

10.30–10.45 Kávészünet ■ Coffee Break

10.45–12.00 I. Szekció ■ Section I. (elnök | chair: FELFÖLDI László)

▪ ÁBRAHÁM Nóra: A Szentpál–Rabinovszky-féle rendszertan elméleti háttere és alkalmazási lehetőségei az 1940-es években

▪ KERESZTÉNY Csenge: A magyar néptáncgyűjtés jellegzetességei az 1950-es és 1960-as években

▪ HORVÁTH-MAY Dániel: Filmleíró jegyzőkönyvek készítésének gyakorlata a Zenetudományi Intézetben

12.00–13.00 Ebédszünet ■ Lunch Break

13.00–14.40 II. Szekció ■ Section II. (elnök | chair: SZABÓ Bálint)

▪ ADAMOVICH Ferenc Tamás: A *motion capture* technika felhasználása a kinetográfia területén
PANEL: *Connecting audio...*Gyűjtési adatok digitális egyesítésének gyakorlatai

▪ SZABÓ Bálint: Tekercsben tárolt kincsek – Gondolatok a HUN-REN BTK ZTI Filmtárhoz kapcsolódó feladatokról

▪ ANTAL Áron – GALÁT Péter: A digitális utóhangosítás folyamatai, perspektívái és kihívásai I/II.

14.40–15.00 Kávészünet ■ Coffee Break

15.00–16.15 III. Szekció ■ Section III. (elnök | chair: SÁNDOR Ildikó)

▪ DR. GÁLBORYNÉ MANNINGER Zsuzsanna: Lépésről lépésre – Manninger György és Manninger Miklós koreográfusok hagyatékának kutatási tapasztalatai

▪ SZABÓ Julianna: *Landesrat Verlag* – Örökségünk a feladatunk

▪ PALUCH Norbert: Rimóc táncai és táncélete

16.15–16.30 Kávészünet ■ Coffee Break

16.30–18.15 IV. Szekció ■ Section IV. (elnök | chair: KÖNCZEI Csilla)

▪ RATKÓ Lujza: A táncelemzés mostohagyermeké, a táncstiliztika

▪ MÓDOS Máté: Nagypaládi cigány táncok kutatása az archívumtól a terepen át egészen a színpadig

▪ MIKULICS Ádám: Táncművészek, gyűjtők, alkotók – A hagyományos tánckultúra és a művészeti koncepció viszonya a Kodály Kamara Táncegyüttesben

▪ M. NAGY Emese: Martin György hagyatéka a néptánc színpadon

18.15–20.00 Ajánlott program: Kötetlen beszélgetés | Optional Programme: Informal chat

Május 3. péntek | 3 May, Friday

8.30–9.00 Regisztráció ▪ Registration

9.00–10.00 Plenáris előadás ▪ Plenary Presentation

▪ Colin QUIGLEY: Methodologies Old and New: Changes and Continuities in Folkloristic and Anthropological Approaches to Dance Research

10.00–11.15 V. Szekció ▪ Section V. (elnök | chair: Konstantinos DIMOPOULOS)

PANEL (ONLINE): From Culture “Receptor” to a Teaching “Tool” – The Dance Researcher’s Body in Contemporary Greek Contexts

▪ Konstantinos DIMOPOULOS: The Reflection of Fieldwork Research in a Dance Class – The Example of the Leros Cultural Association

▪ Georgios FOUNTZOULAS: Two Sides of the Same “Bodily” Coin – The Case of Learning and Teaching Kythnos’ (Thermia) Dance Repertoire

▪ Chariton CHARITONIDIS: Between Two Cultures – The Physical Role of a Dance Researcher from Greece within the Greek Dance-House in Hungary

11.15–11.30 Kávészünet ▪ Coffee Break

11.30–13.10 VI. Szekció ▪ Section VI. (elnök | chair: Sándor VARGA)

▪ Magdalena Maria WOLF (ONLINE): Benefits and Risks of “Learning to Perform” in Styrian Folk Dance Analysis

▪ Laura KOLAČKOVSKÁ: Possibilities of Autoethnography in Dance Research

▪ Eszter Anikó BETLENDI: The Changing Impact of Time on Folk Dance and Traditions

▪ Dora Akurpoka AKIINA: *Pogne* Dance Among the Gurensi – A Case Study of Tii Manhom-somogo'eo ziiere p'o'se Community

13.10–14.10 Ebédszünet ▪ Lunch Break

14.10–15.50 VII. Szekció ▪ Section VII. (elnök | chair: Rachel BURNHAM)

PANEL: Dance, Diaspora, and Displacement – A Discussion of Digital Ethnography Conducted in Szeged

▪ Kaylah SOLOMONS: Dance, Displacement, and Diaspora – Digital Ethnography as a Methodology for the Traumatic Migration of Rwandan Refugees in South Africa

▪ Luvenia KALIA: Digital Ethnography at Home, Away from Home

▪ Rebecca ARMSTRONG: Digitally Dancing in Defiance – Online Ethnography with the United Ukrainian Ballet Community

▪ Toluwanimi OLUWAKOYA: Dance, Displacement, and Diaspora – Hashtag Afro-buck!

▪ Rachel BURNHAM: *Tiszta Forrás* – Digital Ethnography of Diasporic Hungarian Folk Dancers

15.50–16.05 Kávészünet ▪ Coffee Break

16.05–17.45 VIII. Szekció ▪ Section VIII. (elnök | chair: Colin QUIGLEY)

▪ László FELFÖLDI: Emic and Etic Perspectives – Power and Responsibility of Interpretation

▪ Sándor VARGA: To Dance, to Feel, and to See from Close Proximity – On the Usability of Participant Observation

▪ Vivien APJOK: „You Are One of Us!” – Stratifications of the Researcher’s Role in the Example of Fieldwork at a Wedding

▪ Nóra KOVÁCS: Possibilities of the Notion of Habitus in Dance Research

17.45–18.00 Kávészünet ▪ Coffee Break

18.00–18.30 Közös diskurzus | Common Discussion

18.30–20.00 Nemzetközi táncház a Choreomundus hallgatókkal | International Dance House with Choreomundus Students

ABSZTRAKTOK ■ ABSTRACTS

Magyar nyelvű előadások | Presentations in Hungarian

Plenáris előadás ■ Plenary Presentation

KÖNCZEI Csilla PhD

Románia

Babeş-Bolyai Tudományegyetem (BBTE), Bölcsészkar, Néprajz és Antropológia Intézet, egyetemi docens

csilla.konczei@ubbcluj.ro

Közkincs vagy közpréda? Megőrzés vagy kisajátítás?

Hogyan jön létre egy táncarchívum? Milyen történetek rejtőznek a filmkockák mögött? Hogyan születtek meg a filmfelvételeken látható táncok? Kik voltak a filmekben látható táncosok? Hogyan gondolkodtak, hogyan éltek, milyen volt a habitusuk? Hogyan tanultak meg táncolni és hogyan alkották meg saját táncukat? Kik készítették a felvételeket és hogyan találtak rá a táncosokra? Hogyan vették rá őket, hogy a kamera elé álljanak? Milyen körülmények között készültek a filmek? A filmezés aktusa körül milyen egyéb személyes interakciók játszódtak le? Ilyen és az ezekhez hasonló kérdések világíthatnának rá jobban arra, hogy miféle emlékezet pillanatképei is a celluloid szalagok, és mi mindent közvetíthetnek a kortárs társadalom felé.

Közhely, hogy az archívum elsődleges szerepe az emlékmegőrzés és a kulturális emlékezet közvetítése. A ZTI Táncosztálya archívumának a túlnyomó része az 1989-1990 év fordulója előtt készült. A nagya egy előző politikai rendszerben, de ugyanakkor egy korábbi szkópikus rezsimben is, ami alatt egyszerre érthetjük a korszak látásmódját, technológiájának fejlettségi szintjét és hatalmi szerkezetét. Ebben az időszakban Kelet-Európában a filmkamerák csak módjával kerültek közhasználatba, a filmezés nagymértékben állami intézmények ellenőrzése alatt állt, nyersanyaghoz nehezen lehetett hozzájutni, az előhívás akadályokba ütközött. Mindezek a körülmények, valamint a korszak politikai konstellációja miatt az erdélyi hagyományos táncok filmre vételei gyakran különleges performanszokká váltak, a magyarországi és erdélyi „gyűjtők” együttműködése, akiknek nagyrésze társadalmi munkában végezte ezt a tevékenységet, nemegyszer a földalatti mozgalmakhoz hasonlóan alakult.

Szimbolikus értelemben drága és ritka kincs volt mindezért egy-egy filmfelvétel, a hatóságok nacionalista és totalitárius intézkedései és az államhatárok szigorú politikai ellenőrzése miatt néha igazi „csempészárú”. Az előhívott kópiák unikátum számba mentek, és nagyrészt megmaradtak az archívum szekrényeiben. Az új politikai és szkópikus rendszerben végbement változások miatt az archívum azonban immár kiáramlik az intézmény falai mögül: a táncfilmek digitális képek formájában víruszerűen sokszorosítódnak és terjednek, tartalmukat sok száz, ezer ember sajátítja el (vagy ki?), és tárolja el saját testemlékezetében, amolyan élő test-archívumokként. Hogyan viszonyulnak ezek a filmen látható táncosok saját testemlékezetéhez, test-archívumához? Hogyan viszonyul annak a személynek a test-archívuma, akinek az élettapasztalatai, testgyakorlatai, testtechnikái, habitusa gyökeresen különbözik az „eredeti” táncosétól? És mi a felelőssége ebben az egész folyamatban az táncarchívum intézményének?

Csilla KÖNCZEI PhD

Romania

Babeş-Bolyai University (BBU), Faculty of Letters, Hungarian Institute of Ethnography and Anthropology, associate professor

csilla.konczei@ubbcluj.ro

Public Domain or Easy Pray? Preservation or Appropriation?

How is a dance archive created? What stories are hidden behind the film frames? How were the dances seen in the film footage created? Who are the dancers in the records? How did they think, how did they live, what was their habitus like? How did they learn to dance and create their own dances? Who made the recordings and how did they find the dancers? How did they persuade them to perform in the front of the camera? In what conditions were the films made? What personal interactions took place around the act of filming? Such and similar questions could shed more light on what kind of mental snapshots celluloid tapes preserve and how they can convey memory to contemporary society.

It is a commonplace that the primary role of the archive is to safeguard and transmit cultural memory. The largest part of the holdings of the Archive for Folk Music and Folk Dance Research of the Institute for Musicology of the Hungarian Academy was collected before the turn of the year 1989-1990. Most of it in a previous political system, but also in a previous scopic regime, by which we can understand both the visual technologies and the power relations of an era. During the period in question in Eastern Europe film cameras were very rarely used by common people: filmmaking was largely under the control of state institutions, raw material was scarce, and development encountered obstacles. Due to all these circumstances, as well as the political constellation, the filming of Transylvanian traditional dances often became a special performance; based on the cooperation of “collectors” from Hungary and Transylvania. the majority of whom carried out this activity in social work. As a consequence, this work often had the character of an underground activity. Thus, in a symbolic sense, each filmshot became a priceless and rare treasure, and due to the nationalist and totalitarian measures of the authorities and the strict political control of state borders, sometimes real “smuggled goods”. The developed copies were unique and mostly remained in the storage cupboards of the archive.

However, due to the changes that have taken place in the new political and scopic system, the materials of the archive are now flowing out through the walls of the institution: dance films are multiplied and spread virally in the form of digital images, their content is acquired (or appropriated?) by many hundreds, if not thousands, and stored in their own body memory, as in living body archives. How do these relate to the body memories and body archives of the dancers seen in the films? How does the body archive of a person whose life experiences, body techniques, and habitus differ radically from that of the “original” dancer? And what is the responsibility of the institution of the dance archive in this whole process?

ÁBRAHÁM Nóra

Debreceni Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola, Néprajz és Kulturális Antropológia Program, PhD hallgató

abrahamnor@gmail.com

A Szentpál–Rabinovszky-féle rendszertan elméleti háttere és alkalmazási lehetőségei az 1940-es években

Előadásomban Szentpál Olga és Rabinovszky Máriusz közös munkájaként 1940-ben megszületett rendszertan bemutatására törekszem. Doktori kutatásomban a Szentpál hagyaték feltárásával, elemzésével és a tánc kulturális jelenségeinek kontextualizált értelmezésével foglalkozom. Kutatásom eddigi eredményei szerint a Szentpál–Rabinovszky-féle rendszertani alapvetés a tánc kutatásának 1940-es évekbeli magyarországi indulásakor több formában is alkalmazásra került. Előadásomban kitérek a rendszertan kialakításában szerepet játszó, és abban alkalmazott elméletekre, a rendszertan felépítésére és rekonstruált szerkezetére. Továbbá a rendszertan azon alkalmazási területeit tervezem bemutatni, amelyeket eddigi kutatási eredményeim bizonyítanak. Előadásomban a következő kérdésekre igyekszem választ adni: A tánckultúra történeti antropológiai szemléletű kutatása mennyiben segíti elő a tánc kutatására alkalmazott elméletek feltárását? A testkultúra aktuális trendje mennyiben határozza meg a tánckultúra alakulását és a test szimbolikus reprezentációját? A tánc tudományos alapjának számító elmélet milyen tartalmi változtatásokon és szeparáción ment keresztül?

Nóra ÁBRAHÁM

Hungary

University of Debrecen, Faculty of Humanities, Doctoral School of History and Ethnography, Programme of Ethnography and Cultural Anthropology, PhD student

abrahamnor@gmail.com

The Theoretical Background and Application Possibilities of Szentpál–Rabinovszky's Taxonomy System in the 1940s

In my presentation, I will present the taxonomy system of the joint work of Olga Szentpál and Máriusz Rabinovszky, established in 1940. In my doctoral research, I deal with the exploration and analysis of the Szentpál legacy and the contextualised interpretation of the cultural phenomena of dance. According to my research, Szentpál–Rabinovszky's systematic foundation was applied in several forms when dance research began in Hungary in the 1940s. In my presentation, I will discuss the theories that played a role in the development of this systematics and the theories applied to it, as well as the structure and reconstructed structure of the taxonomy system. Furthermore, I also plan to present the areas of application of systematics based on my research results. The questions I tend to ask in my presentation are: To what extent does the research of dance culture with a historical anthropological approach facilitate the exploration of the theories applied to dance research? To what extent does the current trend in body culture determine the evolution of dance culture and the symbolic representation of the body? What kind of content changes and separation did the theory, which is considered the scientific basis of dance, go through?

KERESZTÉNY Csenge

Szegedi Tudományegyetem, Történelemtudományi Doktori Iskola, PhD hallgató

csenge.kereszteny@gmail.com

A magyar néptáncgyűjtés jellegzetességei az 1950-es és 1960-as években

Előadásomban két 20. századi néprajzi terepmunka alapján mutatom be a hazai néptáncgyűjtés jellegzetességeit. Kutatásomban az 1954–1958 között zajlott szabolcs-szatmári monografikus néptáncgyűjtés és az 1969-es erdélyi néptáncgyűjtő körút ismertetésén keresztül bepillantást adok arról, hogy milyen történelmi-társadalmi környezetben, milyen technikai feltételek mellett, milyen elméleti és gyakorlati megközelítések mentén zajlottak a magyar néptáncgyűjtések a vizsgált időszakban. Kutatásom során kiemelt szerepet kapnak az archívumi források (filmszalagok, fényképek, hangszalagok) mellett az írásos anyagok, elsősorban a kéziratos gyűjtési akták és a kutatói hagyatékok. Az egyes korszakok összehasonlításával a hazai néptánc kutatás alaposabb megértéséhez, és a forráskritikai szemlélet árnyalásához juthatunk közelebb. A két vizsgált terepmunka során készített felvételek ugyanis fontos szerepet töltenek be mind a néptánc kutatásban, mind pedig a hazai táncmozgalomban, tehát időszerű megvizsgálni a filmek keletkezéstörténetét a pontosabb értelmezés érdekében.

Csenge KERESZTÉNY

Hungary

University of Szeged, Doctoral School of History, PhD student

csenge.kereszteny@gmail.com

Characteristics of the Hungarian Folk Dance Collection in the 1950s and 1960s

In my presentation, I will introduce the characteristics of Hungarian folk dance collections through two 20th-century Hungarian fieldwork projects. By describing the monographic folk dance collection in Szabolcs-Szatmár County between 1954 and 1958 and the folk dance collection tour in Transylvania (Romania) in 1969, I will explain the historical and social context, the technical conditions, and the theoretical and practical approaches of Hungarian folk dance collections in the periods under study. In addition to archival sources (film tapes, photographs, and audio tapes), my research focuses on written materials, primarily manuscript collection files and researcher legacies. By comparing the different periods, we can come closer to a deeper understanding of the 20th century's Hungarian folk dance research and to a more nuanced approach to source criticism. The archival footage from the two field studies under review plays an important role both in folk dance research and in the Hungarian dance house movement. It is due to examine the history of the folk dance films' creation in order to provide a more accurate interpretation.

HORVÁTH-MAY Dániel

Szegedi Tudományegyetem, Történelemtudományi Doktori Iskola, PhD hallgató

hmaydaniel@gmail.com

Filmleíró jegyzőkönyvek készítésének gyakorlata a Zenetudományi Intézetben

A HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet Filmtárában őrzött filmekhez az intézet dolgozói úgynevezett filmleíró jegyzőkönyveket készítettek, amelyben rögzítették a filmezés adatait, a gyűjtés helyszínét és időpontját, a gyűjtők nevét és a gyűjtés során végzett feladatukat, a filmezés technológiai adatait, a filmhez kapcsolódó hangzókat, táncírásokat és egyéb releváns információkat. A felsorolt objektív adatok ellenére a filmen rögzítettek szegmentálása azonban nem mindig magától értetődő. A jegyzőkönyvek készítőinél szubjektív tényezők is közrejátszottak, emiatt eltérő módon határozták meg a táncfolyamatokat. Előadásom során az alábbi kérdésekre reflektálok: Milyen szempontok alapján történt a szegmentálás? Milyen problémákat okozott, vagy okozhat az egységes szempontrendszer hiánya? Kik készítették a filmleíró jegyzőkönyveket? Milyen problémákkal szembesülnek a jelen kutatói a filmen rögzített táncfolyamatok online közzélésekor? Létre lehet-e hozni egy egységes, minden körülményre alkalmazható rendszert?

Dániel HORVÁTH-MAY

Hungary

University of Szeged, Doctoral School of History, PhD student

hmaydaniel@gmail.com

The Practice of Creating Film Descriptive Records at the Institute for Musicology

At the Film Archive of the HUN-REN RCH Institute for Musicology, employees have compiled so-called film descriptive records, documenting various aspects of the film recording process. These records include objective data such as the location and date of collection, the names of collectors and their tasks during collection, technological details of filming, related sounds, dance notations, and other pertinent information. While the listed details are objective, the segmentation of the recorded footage is a subjective process, with researchers employing various methods over the years. In my presentation, I will reflect on the following questions: On what criteria is this segmentation based? What issues have the lack of a unified criteria system caused or may cause? Which researchers created these film descriptive records? What challenges do present-day researchers face when publishing the dance processes recorded on film online? Is it possible to establish a unified system applicable in all circumstances?

ADAMOVICH Ferenc Tamás PhD

Magyar Művészeti Akadémia, Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézet, művészeti ösztöndíjas

ferenc.adamovich@gmail.com

A motion capture technika felhasználása a kinetográfia területén

Az előadásomban olyan esettanulmányokat mutatok be, amelyek a mozgást rögzítő *motion capture* technika adatai alapján táncjelírás jeleket generálnak. Az elmúlt évek kutatásai jelentős eredményeket felmutatva segítik a táncjelírás megőrzését, népszerűsítését és terjesztését. A mesterséges intelligencia segítségével a jövőben az autentikus néptáncos felvételeken szereplő mozgások digitalizálását és a mozdulatok táncjelírás szimbólumokkal történő lejegyzésének folyamatát is jelentősen felgyorsíthatják ezek az eljárások. A cél az, hogy nagy mennyiségű táncos mozgásminta legyen rögzítve és a javasolt módszereket mozgássorozatokon is kipróbáljuk. Ha nagy mennyiségű kategorizált adat áll rendelkezésre, akkor a neurális hálózatok alkalmazásával a mozgásból kinyert szimbólumok pontosságát tovább lehet javítani. A kutatók ezen túlmenően azt is vizsgálják, hogy milyen módon lehet létrehozni táncjelírási jeleket közvetlenül folyamatos mozgássorozatokból, előzetes szegmentálás nélkül. A kutatások összefüggenek az emberi mozgástudomány fejlődésével kapcsolatos analízisekkel is.

Ferenc Tamás ADAMOVICH PhD

Hungary

Hungarian Academy of Arts, Research Institute of Art Theory and Methodology, art scholarship recipient

ferenc.adamovich@gmail.com

The Use of the Motion Capture Technique in the Field of Kinetography

In my presentation, I will present case studies that generate dance sign writing based on the data of the motion capture technique. The research of recent years has shown significant results and helped preserve, popularise, and spread kinetography. In the future, with the help of artificial intelligence, these procedures can significantly speed up the digitisation of the movements in authentic folk dance recordings and the process of writing down the movements with dance notation symbols. The goal is to have a large amount of dance movement patterns recorded, and the proposed methods will also be tested on movement sequences. If a large amount of categorised data is available, the accuracy of the symbols extracted from motion can be further improved by applying deep learning neural networks. In addition, the researchers are also investigating how dance sign writing can be created directly from continuous movement sequences without prior segmentation. The research is also related to analyses related to the digitalisation of human movement.

Panel

Connecting audio...Gyűjtési adatok digitális egyesítésének gyakorlatai

A táncgyűjtések során rendszerint különböző típusú információk kerülnek rögzítésre. Ezek változatos formátumokban kerültek megőrzésre. Az archívumok papír alapon kérdőíveket, interjúlejegyzéseket, tánc- és dallamlejegyzéseket, kiküldetési beszámolókat és kutatói levelezéseket is őriznek. Ezeken felül a tánc kutatás számára a legértékesebb gyűjteményi anyagoknak a fotók, illetve a mozgókép- és hangfelvételek számítanak. A terepmunka befejezését követően az archívumokban specialisták foglalkoznak a különböző formátumú adatok megőrzésével, rendszerezésével, elemzésével és digitalizálásával. A digitális technológia remek lehetőséget kínál arra, hogy az azonos időből, egy helyről származó adatokat újra egyesítsük, és komplex módon adjuk közre a nagyközönség számára. Előadásainkban a táncfilmek utóhangosítását és szinkronizálását szeretnénk részletekbe menően bemutatni. Miért tekinthető a hangosított táncfilm az archívumi munka csúcstermékének? Milyen feltételek szükségesek egy film pontos szinkronizálásához? Milyen jellemző problémák, anomáliák merülnek fel a kép és a hang egymáshoz illesztésekor? Miért tekinthető egy utóhangosítás önmagában is egy kutatási folyamatnak? Milyen információkra derülhet fény a szinkronizálás közben? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kívánunk válaszokat adni személyes tapasztalatok és példák segítségével, hogy mind a kutatók, mind pedig a laikusok is mélyebb betekintést nyerjenek a kutatástámogatás ezen területébe.

A panel résztvevői: SZABÓ Bálint, ANTAL Áron és GALÁT Péter.

Panel

Connecting audio...Practices of Digital Integration of Collection Data

During dance collections, diverse types of information are routinely recorded and preserved in various formats. Archives house paper-based questionnaires, interview notes, dance and melody notations, mission reports, and researcher correspondence. Additionally, the most valuable collection materials for dance researchers include photos as well as motion pictures and audio recordings. Following the completion of fieldwork, specialists within archives engage in the preservation, organisation, analysis, and digitization of data in different formats. Digital technology provides an excellent opportunity to reunite data originating from the same time and place, presenting it in a complex manner for the general public. In our presentations, we aim to comprehensively showcase the post-production sound and synchronisation of dance films. Why is a sound-enhanced dance film considered the pinnacle of archival work? What conditions are necessary for the precise synchronisation of a film? What typical problems and anomalies arise during the alignment of image and sound? Why is post-production sound itself considered a research process? What insights can be gained during synchronisation? We seek to address these and similar questions through personal experiences and examples, providing both researchers and laypersons with a deeper understanding of this segment of research support.

Participants on the panel: Bálint SZABÓ, Áron ANTAL, and Péter GALÁT.

SZABÓ Bálint

HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet, Népzene és Néptáncutató Osztály és Archívum,
archívumi munkatárs

szabo.balint@abtk.hu

Tekercsben tárolt kincsek: Gondolatok a HUN-REN BTK ZTI Filmtárhoz kapcsolódó feladatokról

Előadásomban a HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet Népzene- és Néptáncutató Osztály és Archívum Filmtárában tárolt archív néptánc felvételek kapcsán a hozzájuk kapcsolódó teendőkről értekezem. Rövid általános ismertető után bemutatom a filmek megőrzésének gyakorlatait, koncepcionális szinten ismertetve a tárolás és a digitalizálás elveit. Ezt követően a gyűjtési adatok egyesítésének lehetőségeit foglalom össze, kiemelt fókusszal a mozgókép és a hang összekapcsolására. Az utóbbi évek általános tapasztalata, hogy növekszik az igény a táncfilmek utólagos hangosítására, szinkronizálására. Emellett a fekete-fehér filmek utólagos digitális kiszínezésére is egyre több szoftver áll rendelkezésünkre. Milyen feladatok elé állítják ezek a trendek a kutatástámogatást? Hogyan tudjuk a gyűjtések különböző típusú adatait újra egy értelmezhető egészként egyesíteni? Miért és kinek fontos igazán az ismeretek efféle szinergiájának megteremtése? Többek között ezekre a kérdésekre igyekszem választ adni az előadásomban.

Bálint SZABÓ

Hungary

HUN-REN RCH Institute for Musicology, Archives and Department for Folk Music and Folk Dance Research, archivist

szabo.balint@abtk.hu

Treasures Stored in Scrolls: Reflections on the Tasks of the HUN-REN RCH IFM Film Archive

In my presentation, I will address the tasks associated with archival folk dance recordings stored in the Archives and Department for Folk Music and Folk Dance Research at the HUN-REN RCH Institute for Musicology. Following a concise general overview, I will elucidate the practices of film preservation, conceptually expounding on the principles of storage and digitization. Subsequently, I will delineate the possibilities of consolidating collection data, with a particular emphasis on the integration of motion picture and sound. A prevailing trend in recent years is the escalating demand for post-synchronisation of dance films. Furthermore, an increasing array of software is becoming available for post-colorization of black and white films. What challenges do these trends pose to research support? How can we reassemble various types of collection data into a coherent and interpretable whole? Why is the creation of such synergy in knowledge genuinely important, and for whom? I endeavour to provide answers to these questions and others in my presentation.

ANTAL Áron

Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület, köznevelési szakértő
aronantal@gmail.com

GALÁT Péter

Hagyományok Háza, Martin György Szakkönyvtár és Archívum, archívumi munkatárs
lokotovendelgp75@gmail.com

A digitális utóhangosítás folyamatai, perspektívái és kihívásai I/II.

A rendelkezésre álló, egy időben felvett filmek és hangok összeillesztése korántsem triviális, egyaránt igényel táncos tudást, zenei- és technikai ismereteket. A végeredmény sok esetben egyfajta értelmezése is a filmen látottaknak. A film és a hang lejátszási sebességének korrekciója minden esetben része a technikai repertoárnak, de a végeredmény teljesen más lehet egy professzionális videóvágó programmal lejátszva, mint egy online videómegosztón való megtekintés esetében. A hangosítás folyamán több esetben találkozunk archívumi hiányokkal, amik intézményközi kutatások szükségességét vetik fel. Érdekes továbbá megtapasztalni a „zene mellé” táncolásokat is. Miért jelent egyedi kihívást minden esetben a szinkronizálás? Hogyan kezeljük a filmszakadásokat, vagy a több kamerás felvételeket? Hogyan segítheti a kutatókat a mélyebb megértésben és a filmre vett folyamatok eredeti sorrendiségének megállapításában az összetartozó film- és hangfelvételek együttes vizsgálata? Mire alkalmasak és mire nem az utóhangosított filmek? Az eddigi munka során felhalmozódott tapasztalatokat egy gyakorlati példákkal illusztrált dupla előadásban osztjuk meg az érdeklődőkkel.

Áron ANTAL

Hungary
Élő Forrás Tradition Preservation Association, education expert
aronantal@gmail.com

Péter GALÁT

Hungary
Hungarian Heritage House, Martin György Library and Archive, archivist
lokotovendelgp75@gmail.com

Processes, Perspectives, and Challenges in Digital Post-Synchronisation of Traditional Dance Films I/II

The synchronisation of simultaneously recorded films and audio is far from trivial, requiring expertise in dance, music, and technology. The resulting interpretation often adds depth to the viewed content. Correcting the playback speed of film or audio is a technical necessity, with outcomes varying between professional video editing software and online platforms. Audio editing frequently encounters archival gaps, prompting interdisciplinary research. Exploring "offbeat dancing" phenomena is intriguing. Why does synchronisation pose a unique challenge? How are film cuts or multi-camera recordings handled? Joint analysis of related film and audio recordings aids researchers in understanding processes and original sequencing. What are the capabilities and limitations of post-sound films? Accumulated experiences are shared with practical examples in a double lecture for interested parties.

DR. GÁLBORYNÉ MANNINGER Zsuzsanna

Manninger Miklós Táncművészeti Alapítvány, kuratórium elnöke

info@manningeralapitvany.hu

Lépésről lépésre: Manninger György és Manninger Miklós koreográfusok hagyatékának kutatási tapasztalatai

Manninger György és Manninger Miklós a magyar és a magyarországi német nemzetiségi néptánc területén nagyívű koreográfusi életművet hagyott hátra, mégis tevékenységük kevésbé ismert, György hagyatéka szinte feltáratlan. Manninger György egyéni látásmódjával, merész, különleges, a korában egyedülálló táncműveivel, azokat elsőként megvalósító elképzeléseivel, meghatározó szerepet töltött be a hazai néptáncművészetben. Martin György felkérésére fontos szerepe volt saját, és kortársai által gyűjtött néptánc motívumok Lábán-kinetográfiával történő dokumentálásában. Munkájával nagymértékben hozzájárult az akkori MTA BTK Zenetudományi Intézet Néptánc Archivumának kialakításához. Mind a magyar, mind a nemzetiségi kultúra területén maradandót alkottak: György sokszor korát megelőzve, Miklós a sváb táncművelés alapjait lerakva. Mindkét koreográfus olyan adatközlőkkel dolgozott, akik a mindennapokban magyar, roma, szlovák, illetve német népi kultúrában éltek. Ennek köszönhetően munkájuk és annak autentikussága meghatározó elemek voltak a koreográfiáik létrejöttében. A felgyűjtött táncanyag koreografálása és színpadra állítása, zenei anyagának feldolgozása és az zenekarra való átírata a mai napig értékes koreográfiák létrejöttét eredményezte. Manninger Miklós az egyik vezéralakja és jelentős megteremtője volt a magyarországi németiség hagyományait színpadi koreográfiákban való megőrzésének. Táncműveiben nemcsak a népszokásokat, hagyományokat dolgozott fel, hanem díjnyertes, lírai hangulatú, történeteket mesélő koreográfiáiban nagy hangsúlyt fektetett a németiség sorsfordító eseményeinek megjelenítésére.

Zsuzsanna DR. GÁLBORYNÉ MANNINGER

Hungary

Miklós Manninger Foundation for Dance Arts, chairman

info@manningeralapitvany.hu

Step by Step: Research Experiences in the Legacy of Choreographers György Manninger and Miklós Manninger

György Manninger and Miklós Manninger left behind an extensive choreographic legacy in the field of Hungarian and Hungarian-German minority folk dance. However, despite their significant contributions, their work remains relatively unknown, with György's legacy being largely unexplored. György Manninger played a crucial role in Hungarian folk dance artistry with his unique perspective, bold, and distinctive dance creations, often pioneering concepts in his era. Upon the invitation of György Martin, he played an important part in documenting folk dance motifs collected by himself and his contemporaries through Laban kinetography. His work significantly contributed to the establishment of the Folk Dance Archive at the RCH Institute for Musicology. Both within Hungarian and minority cultures, they created enduring works: György, often ahead of his time, and Miklós, laying the foundations for Swabian dance culture. Both choreographers collaborated with informants immersed in Hungarian, Roma, Slovak, or German

folk cultures in their everyday lives. Consequently, their work and its authenticity were pivotal elements in the creation of their choreographies. The choreographing and staging of collected dance material, the processing of musical material, and its orchestration have resulted in valuable choreographies that continue to be significant to this day. Miklós Manninger was a leading figure and significant creator in safeguarding the traditions of the Hungarian-German community through stage choreographies. In his dance works, he not only addressed folk customs and traditions but also placed a strong emphasis on depicting pivotal moments in the history of the German minority through award-winning, lyrical, and narrative choreographies.

SZABÓ Julianna

LANDESRAT – Magyarországi Német Ének-, Zene- és Tánckarok Országos Tanácsa, Táncszekció elnöke

szjulcsa@gmail.com

Landesrat Verlag: Örökségünk a feladatunk

A *Landesrat* (Magyarországi Német Ének-, Zene és Tánckarok Országos Tanácsa) szervezet legfőbb célja a magyarországi német nemzetiség identitásának megőrzése, anyanyelvének és zenei örökségének ápolása, valamint kulturális és hitéleti hagyományainak továbbörökítése. E célok elérése érdekében támogatja a hazai német hagyományőrző csoportok tevékenységét szakmai segítségadással, rendezvények szervezésével, kapcsolatok építésével és különböző technikai infrastruktúra biztosításával. Előadásomban bemutatom a német nemzetiség példáján keresztül, hogy egy ernyőszervezet, miként tudja biztosítani a zene-, ének-, tánc-hagyomány fennmaradását, valamint milyen felelőssége, feladata van a kulturális, kiemelten a hagyományőrző tánc-csoportok minőségi fejlődése érdekében. Ezen kívül reflektálok a hazai német táncanyaggyűjtés jelenlegi helyzetére, illetve a gyűjtések eredményeinek felhasználásra a táncoktatás, táncpedagógia területén, többek között kiemelve tánc-csoportok koreográfiáinak forrásanyagát (táncfilmek, kéziratok, néptánc-könyvek stb.) Gondolatébresztésként felvázolom, hogy a hazai tánc-csoportok milyen forrásokból dolgozhatnak, van-e és mit nevezhetünk hiteles, megbízható forrásnak, valamint azt, hogy honnan kaphatnak a tánc-csoportok segítséget. Végül pedig kitérek arra, hogy miként és milyen módszerekkel vonhatók be a *Landesrat*-ban fellelhető tudásbázis anyagai a szakmai munkába annak érdekében, hogy minél szélesebb körben hozzáférjenek a tánc-csoportok. Az így megkapott tudást otthoni környezetükben hatékonyan átörökíteni és kamatoztatni tudják és mindehhez a mai technikai – digitális – környezet, milyen további lehetőséget kínál.

Julianna SZABÓ

Hungary

LANDESRAT – National Council of German Choirs, Music and Dance Groups of Hungary, president of the Dance Section

szjulcsa@gmail.com

Landesrat Verlag: Our Heritage is Our Responsibility

The main aim of the *Landesrat* (National Council of German Choirs, Music, and Dance Groups in Hungary) is to safeguard the identity of the German nationality in Hungary, to cultivate its mother tongue and musical heritage, and to pass on its cultural and religious traditions. In order

to achieve these goals, it supports the activities of German traditional groups in Hungary by providing professional assistance, organising events, building contacts, and providing various technical infrastructure. In my presentation, I will illustrate, through the example of the German nationality, how an umbrella organisation can ensure the survival of the music, song, and dance tradition. What responsibilities and tasks it has for the qualitative development of cultural and especially traditional dance groups. In addition, I will reflect on the current state of German dance material collections in Hungary and the use of the results of these collections in the field of dance education and dance pedagogy, including the source material of dance groups' choreographies (dance films, manuscripts, folk dance books, etc.). As a stimulus for reflection, I will outline the sources that domestic dance groups can work with, whether and what can be called credible and reliable sources, and where dance groups can get help. Finally, I will discuss how and by what methods dance groups can be involved in professional work as widely as possible, using the knowledge base available in the *Landesrat* as a basis and as a help, so that they can effectively pass on and use the knowledge they have gained in their home environment, and what further opportunities today's technical-digital environment offers for this.

PALUCH Norbert

Magyar Nemzeti Múzeum, Palóc Múzeum, néprajzkutató, muzeológus
paluch.norbert@mnm.hu

Rimóc táncai és táncélete

A palócok lakta terület hagyományait tekintve egyik kiemelkedő települése a Nógrád Vármegye Szécsényi Járásában található Rimóc. Az alig több mint másfél ezer fős település közösségi életét, gondolkodását még napjainkban is jelentősen befolyásolja mély katolikus hite és hagyományaihoz való ragaszkodása. Mindemellett a kulturális örökség egyes elemei organikusan változnak, a mához igazodva élnek tovább. Az előadás Martin György *Bag táncai és táncélete* című tanulmányának szerkezetét és tartalmát alapul véve, helyi adatközlők és a HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet Néptánc Archívumában tárolt, rimóci táncgyűjtések alkalmával készült filmfelvételek segítségével, a faluban a XX. század első felében még élő tánc típusokat, táncalkalmakat és -helyeket, valamint tánckísérő zenekari formációkat ismerteti és veti össze recens adatokkal. A kutatási eredményeket az a hosszú távú résztvevő megfigyelés biztosítja, mely történeti összehasonlító vizsgálat elvégzésére is lehetőséget ad.

Norbert PALUCH

Hungary
Hungarian National Museum, Palóc Museum, ethnographer, museologist
paluch.norbert@mnm.hu

Dances and Dance Life of Rimóc

Rimóc in the Szécsényi District of Nógrád County is one of the most famous settlements in the Palóc area in terms of tradition. The community life and thinking of the village of just over one and a half thousand people are still strongly influenced by its deep Catholic faith and its attachment to its traditions. However, some elements of the cultural heritage are changing organically, adapting to the present, and continuing to live on. The presentation will describe and compare the dance types, occasions, places, and folk music formations that were in the village

during the first half of the 20th century with recent data, based on the structure and content of György Martin's study entitled *Dances and Dance Life of Bag*, with the aid of the local informants, and the film footage of dance collections stored in the HUN-REN RCH Institute of Musicology Folk Dance Archive. The research results are provided by long-term participant observation, which also allows for a historical comparative study.

IV. Szekció ■ Section IV

RATKÓ Lujza CSc

Nyíregyházi Egyetem, Zenei Intézet, Népzene Tanszék, főiskolai docens

ratko.lujza@nye.hu

A táncelemzés mostohagyermek, a táncstiliztika

A táncstílus kifejezést a magyar néptáncirodalom kizárólag történeti értelemben, a régi és az új táncréteg megnevezéseként használja, noha a stílus szó eredetileg sajátos kifejezésmódot, formanyelvet jelent. Egy táncfolyamatnak a szó eredeti értelmében vett stílusa ennek megfelelően mindenekelőtt előadásmódját, karakterológiai, esztétikai vonásait foglalja magában, amelyek elsősorban a táncos személyiségét és pillanatnyi hangulatát kifejező mozdulat- és viselkedésformákban, gesztusokban érhetők tetten. Ezek a minőségi tényezők a mozgás pusztá struktúrájára való „ráadásként” jelennek meg, s az adott táncfolyamat formai-szerkezeti vázát élettel töltik fel. A táncnak ez a minőségi oldala – a túlsúlyban levő formai elemzésekkel szemben – igen kevés figyelmet kapott és kap mind a mai napig, noha idestova 20 éve jelent meg az a tanulmány, amely lefektette a táncstiliztikának mint a táncstudomány egy lehetséges új irányzatának az alapjait. A mozgás elemzésének ez az új módja, a stilisztikai-esztétikai aspektusok érvényesítése nemcsak a magyar néptáncagyományról kialakult képünket módosíthatná jelentősen, hanem a gyakorlati táncoktatásban is óriási jelentősége lenne. Az előadás erre a problémakörre kíván rávilágítani.

Lujza RATKÓ CSc

Hungary

University of Nyíregyháza, Institute for Music, Department of Folk Music, college associate professor

ratko.lujza@nye.hu

Dance Stylistics as a Stepchild of Dance Analysis

The term “dance style” is used in Hungarian folk dance literature exclusively in the historical sense as a designation of the old and the new dance layers, although the word “style” originally means a specific way of expression, presentation. Accordingly, the style of a dance process in the original sense of the word includes first and foremost its performance, its characterological and aesthetic features, which can be seen primarily in the forms of movement, behaviour, and gestures that express the dancer's personality and mood of the moment. These qualitative factors appear as “additions” to the mere structure of the movement and give life to the formal-structural framework of the dance process. This qualitative aspect of dance, as opposed to the predominant formal analyses, has received and continues to receive very little attention, despite

the publication of a study some 20 years ago that laid the foundations for dance stylistics as a possible new direction in dance studies. This new way of analysing movement as well as the validation of stylistic-aesthetic aspects could not only significantly change our view of Hungarian folk dance tradition but would also be of enormous importance in practical dance education. The presentation aims to shed light on this problem.

Módos Máté

Hagyományok Háza, Néptánc Szakcsoport, munkatárs

modos.mate@hagyomanyokhaza.hu

Nagypaládi cigány táncok kutatása az archívumtól a terepen át egészen a színpadig

Kárpátalján a hazai táncfolklorisztikai kutatás más területekhez képest jelentős késéssel indult meg. Az 1980-as évek végén és az 1990-es évek elején zajló gyűjtések után sem volt folyamatos a régió néprajzi és folklorisztikai feltárása, így archívumaink kevés adatot őriznek e vidékről. 2014 óta ennek érdekében szisztematikus gyűjtőmunka indult többek között Nagypaládon (*Велика Паладь*, Ukrajna), mely további érdekes adatokkal szolgált. A területi elhelyezkedéséből rögtön következtethetünk arra, hogy az itt élő cigányság táncai javarészt megegyeznek a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében élő többi cigány közösség tánc kultúrájával. A különbség az egy időben egymás mellett fellelhető, a közösség életében aktívan jelen lévő táncok széles spektrumában rejlik. E mélyen hagyományőrző nagypaládi cigány tábor lakóinak táncrepertoárja teljes képet tár elénk a tánc történet majdnem minden szakaszából, a botolótól egészen a *disco* táncig. A gyűjtés mellett az itt rögzített adatok alapján koreográfiák is készültek, melyek nagy hatást gyakoroltak a „tábor” lakóira. Kérdés, mi módon befolyásolja ez a továbbiakban a tánchoz és a hagyományőrzéshez fűződő kapcsolatukat, valamint a gyűjtő–adatközlő viszonyt.

Máté Módos

Hungary

Hungarian Heritage House, Folk Dance Department, associate

modos.mate@hagyomanyokhaza.hu

The Research of Roma Dances from Nagypalád Village in the Archives, on the Field and Stage

Hungarian dance folklore research has started with a considerable delay in Transcarpathia (Ukraine) compared to other areas. Even after the collections of the late 1980s and early 1990s, the ethnographic and folkloristic research of the region was not continuous, so the Hungarian archives have little data on this region. Its geographical location immediately suggests that the dances of the Roma community living here are largely identical to those of other Roma communities in Szabolcs-Szatmár-Bereg County (Hungary). The difference lies in the wide spectrum of dances that coexist at the same time and are active in the dance life of the community. The dance repertoire of the inhabitants of this deeply traditional Roma camp in Nagypalád village (*Велика Паладь*, Ukraine) offers a complete picture of almost every historical layer of dance culture, from the traditional stick dances to *disco*. In addition to the fieldwork, choreographies were created based on the data recorded there, which had a great influence on the inhabitants of the “camp”. The question is how this will continue to influence their

connection to the dances, the preservation of traditions, and the relationship between researchers and informants.

MIKULICS Ádám

Magyar Táncművészeti Egyetem, Néptánc Tanszék, óraadó oktató
Debreceni Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Történelem és Néprajz Doktori Iskola, PhD
hallgató
mikulics.adam16@gmail.com

Táncművészek, gyűjtők, alkotók: A hagyományos tánckultúra és a művészeti koncepció viszonya a Kodály Kamara Táncegyüttesben

Az eredeti kulturális és társadalmi környezetéből kilépő tradicionális táncmateriá mesterséges, színházi közegben való reprezentációja és művészi koncepcióba ágyazása különböző tendenciáinak vizsgálata, s a kulturálisan beágyazott jelenség értelmezési lehetőségei izgalmas diskurzusok kiindulópontjaként jelentkeznek a tánc tudományos megközelítését tükröző elemzésekben. Az 1980-as évek hivatásos magyar színpadi néptáncművészetének útkeresésére fókuszáló doktori kutatásom a színpadi néptánc és a hagyományos táncműveltség viszonyában tapasztalható változást folyamat ábrázolásával kíván a tudományos párbeszéd aktív szereplőjévé válni. Vizsgálatom aktuális irányvonala az 1984-ben, jellemzően a Magyar Állami Népi Együttes tánckarának fiatal tagjaiból alakult Kodály Kamara Táncegyüttes létrehozásának közvetlen előzményeit és okait, a próbatermi folyamatok munkamódszerét, az együttes művészeti elképzelését, valamint az amatőr néptáncmozgalom közösségeire gyakorolt hatását állítja a középpontba. Előadásom során recens kutatási eredményeim megfogalmazásaként az együttest megteremtő közösség egykori tagjainak és tágabban értelmezett környezetének narratívái és ezek interpretációi által kívánom érzékeltetni a működésének metódusában megjelenő elveket az alapítással kapcsolatos dokumentumok, sajtómegjelenések és kritikák kontextusában, utalva a kultúrpolitikai összefüggések lehetőségére is. A társulat vezetői által deklarált célkitűzések fontos szegmenseként jelenik meg a „tudományos gyűjtőmunkára vonatkozó feladatok” köre, mely a reflexiók szerint mindenképp meghatározta az együttes színpadi felfogását, s az alkotói szándék szerint hozzájárult a koreográfiák „hitelességéhez” és „stílusuk eredetiségéhez”. A művészeti munka metodikáját az általuk folytatott táncgyűjtés eredményei felhasználásának aspektusából megvilágítva prezentációm történeti vonalon kapcsolódik a konferencia tematikájához.

Ádám MIKULICS

Hungary
Hungarian Dance University, Department of Folk Dance, visiting lecturer
University of Debrecen, University of Debrecen, Faculty of Humanities, Doctoral School of
History and Ethnology, PhD student
mikulics.adam16@gmail.com

Dancers, Collectors, and Creators: The Relationship between Traditional Dance Culture and the Artistic Concept in the Kodály Chamber Dance Ensemble

The investigation of the different tendencies of the representation of traditional dance material that leaves its original cultural and social environment in an artificial, theatrical environment and

its embedding in an artistic concept and the interpretation possibilities of the culturally embedded phenomenon appear as a starting point for exciting discourses in analyses that reflect the scientific approach to dance. My doctoral research, which focuses on the pathfinding of the professional Hungarian stage folk dance of the 1980s, intends to become an active player in the scientific dialogue by depicting the process of change experienced in the relationship between folk dance on stage and traditional dance education. The current direction of my research focuses on the immediate antecedents and reasons for the creation of the Kodály Chamber Dance Ensemble, formed in 1984, typically from the young members of the dance faculty of the Hungarian State Folk Ensemble, the working method of the rehearsal room processes, the artistic vision of the ensemble, and the influence of the amateur folk dance movement on the environment. During my presentation, as a formulation of my recent research results, I would like to express the principles appearing in the method of its operation through the narratives of the former members of the community that created the group and their interpretations in a broader sense, in the context of the documents, press releases, and criticisms related to the founding, also showing the possibility of cultural and political connections. As an important segment of the objectives declared by the leaders of the company, the scope of “tasks related to scientific collective work” appears, which, according to the reflections, definitely determined the stage perception of the group and, according to the creative intention, contributed to the “authenticity” and “originality of their style” of the choreographies. Elucidating the methodology of artistic work from the aspect of using the results of their dance collection, my presentation is connected historically to the theme of the conference.

M. NAGY Emese

Ferences Gimnázium, Szentendre, tanár

mnemese@gmail.com

Martin György hagyatéka a néptánc színpadon

Martin György kutatásai és megállapításai nélkül lehetetlen lenne értelmezni, hogy mi is az, amit ma néptáncnak hívunk. Martin gyűjtő és kutatói tevékenysége nyomán juthatott el a színpadi néptáncművészet odáig, hogy a folytonos megújulásra képes, de évszázadok alatt egymásra íródott tánchagyományt és kultúrát önálló, teljes értékű színpadi nyelvként alkalmazza. A táncfilmek és a tánc kutatás eredményei szilárd alapot nyújtanak és tudományos háttérrel kínálnak a színpadi alkotók számára, lehetővé téve az eredeti táncanyag folyamatos „élettel” való megtöltését. Ezen kívül lehetőséget adnak arra is, hogy a művészek tiszteletteljes módon saját gondolataikat formálják meg és anyanyelvként alkalmazzák a táncanyagot, mely ezen keresztül válik saját alkotói kifejeződésük eszközévé. Vargyas Lajos a zenével összehasonlítva azt írta, hogy „egyedül a művészi feldolgozás, a világművészetté emelés tekintetében nem tudta elérni a fiatalabb testvér az idősebbet, nagy elődeit.” Martin Györgynek és munkatársainak köszönhetően azonban az 1970-es évektől kezdve ezen az úton is elindulhattak az alkotók.

Emese M. NAGY

Hungary

Franciscan High School, Szentendre, teacher

mnemese@gmail.com

György Martin's Legacy on the Folk Dance Stage

György Martin's research and findings are essential for understanding what we now call folk dance. Through his collecting and research activities, the field of stage folk dance has evolved to the point where it applies the continuously renewing dance tradition and culture, which have been woven together over centuries, as an independent, fully-fledged stage language. Dance films and the results of dance research provide a solid foundation and a scientific background for stage creators. This allows them to infuse life into the original dance material repeatedly. Moreover, it enables them to express their own thoughts with respect, reshaping and adopting them as their own language. Comparing it to music, Lajos Vargyas wrote that "only in terms of artistic processing and elevation to world art has the younger sibling not been able to surpass the older, great predecessors." Thanks to György Martin and his collaborators, since the 1970s, creators have been able to embark on this path as well.

Plenary Presentation ■ Plenáris előadás

Colin QUIGLEY PhD

Ireland

University of California Los Angeles, emeritus associate professor; University of Limerick, senior lecturer

ColinHQuigley@icloud.com

Methodologies Old and New: Changes and Continuities in Folkloristic and Anthropological Approaches to Dance Research

Looking back over a career of research and teaching in sub-disciplines of dance folkloristics, dance anthropology, and dance ethnology, now collectively providing the core of ethnochoreology, Quigley will frame his first hand experiences in the broader disciplinary history. Research methodology and methods have taken shape within at least three interacting disciplinary perspectives: folkloristics, anthropology, and dance. These three disciplinary perspectives were not entirely segregated from one another, nor were their methodological orientations unchanging. Nevertheless, as beginnings are the promise of their end, the directions of methodological developments in the 20th and 21st centuries were shaped by the folkloristic emphasis on items of lore, the anthropological emphasis on systemic observation, and the imperative to dance oneself. An ongoing interweaving of these orientations shaped the development of ethnochoreological methods into current practise and parsing their evolution may offer insights for the future. Quigley has been well positioned to experience this process over his career: educated first in folklore studies, then dance anthropology and ethnomusicology, before joining the dance department at University of California Los Angeles.

Colin QUIGLEY PhD

Írország

Kaliforniai Egyetem, Los Angeles, egyetemi docens; Limerick Egyetem, egyetemi adjunktus

ColinHQuigley@icloud.com

Régi és új módszerek: A tánckutatás folklorisztikai és antropológiai megközelítéseinek változásai és állandóságai

A táncfolklorisztika, a táncantropológia és a tánc néprajzi megközelítésének tudományágaiban – amelyek ma együttesen az etnokoreológia magját alkotják – folytatott kutatási és oktatói pályafutására visszatekintve Quigley első kézből szerzett tapasztalatait egy tágabb tudománytörténeti perspektívába helyezi. A kutatás módszertana és módszerei legalább három, egymással kölcsönhatásban álló tudományterületi aspektuson belül alakultak ki: a folklorisztika, az antropológia és a tánc. Ez a három diszciplína nem volt teljesen elkülönülve egymástól és módszertanuk sem volt változatlan. Mindazonáltal, minthogy a kezdetek egyben a vég ígérését is sejtetik, a 20-21. századi módszertani fejlődés irányzatait a folklorisztikában a népi elemek hangsúlyozása, az antropológiában a szisztematikus megfigyelés kidomborítása, valamint elkerülhetetlenül maga a tánc formálta. Ezeknek az irányzatoknak a folyamatos összefonódása alakította az etnokoreológiai módszerek fejlődését a jelenlegi gyakorlatokig, és

fejlődésük feldolgozása betekintést nyújthat a jövőre nézve. Quigley megfelelő helyzetben volt ahhoz, hogy pályafutása során megtapasztalja ezt a folyamatot: előbb folklórisztikai tanulmányokat végzett, majd táncantropológiát és etnomuzikológiát tanult, mielőtt a Los Angeles-i Kaliforniai Egyetem Tánc tanszékére került.

Section V ■ V. Szekció

Panel

From Culture “Receptor” to a Teaching “Tool”: The Dance Researcher’s Body in Contemporary Greek Contexts

Participatory dances and dance events are interwoven with the lives and traditions of certain Greek dance communities. The dance researcher has to acquire non-verbal elements of local traditions, spending great effort on learning movement skills such as dancing. Based on the above, the aim of this panel is to highlight different ways of researchers’ bodily participation in learning to dance in the field and transmitting dance knowledge in a dance class, referring to contemporary Greek contexts. Data collection is based on participant observation during ethnographic research on three different case studies. Analysis uses the concepts of “participatory” dance and dance event(s), while interpretation of the data is based on „self-reflection”. The first two presentations focus on the researcher’s involvement with the local communities of the Aegean islands of Leros and Kythnos (Greece), respectively, during fieldwork and its impact on a dance class. The third case concerns the researcher’s interaction with the “community” of the Greek dance-house in Budapest (Hungary). Through these examples, it is argued that the researcher’s body constitutes a tool for both acquiring and transmitting dance knowledge. Furthermore, it is very crucial how, where, and why the researcher will use this “tool”.

Participants on the panel: Konstantinos DIMOPOULOS, Georgios FOUNTZOULAS, and Chariton CHARITONIDIS.

Panel

A kultúra „érezkelőjétől” a tanítási „eszköz”ig”: A tánckutató teste kortárs görög kontextusokban

A részvételi táncok és táncalkalmak összefonódnak egyes görög táncos közösségek életével és hagyományaival. A tánckutatónak meg kell tanulnia a helyi hagyományok nonverbális elemeit, nagy erőfeszítéseket téve a mozgásformák, köztük a tánc elsajátítására. Ennek megfelelően a szekció célja, hogy a kortárs görög kontextusokra hivatkozva rávilágítson a kutatók testi részvételének különböző módjaira a terepen való tánctanulás és a táncórákon való táncoktatás eseteiben. A három különböző esettanulmány adatgyűjtése etnográfiai kutatásra és résztvevő megfigyelésre támaszkodott. Az elemzések a „részvételi” tánc és táncalkalmak fogalmait használják, míg az adatok értelmezése „önreflexión” alapul. Az első két előadás a kutatónak az égei-tengeri Lérosz és Kithnosz szigetek helyi közösségeivel való kapcsolatára, illetve a terepmunkáknak a táncoktatásra gyakorolt hatására összpontosít. A harmadik prezentáció a kutató és a budapesti görög táncházak „közösségének” interakcióját tárgyalja. Ezeket a

példákon keresztül amellet érvelünk, hogy a kutató teste a tánctudás megszerzésének és átadásának eszköze, továbbá kiemelten fontosnak tarjuk, hogy a tánckutató hogyan, hol és miért használja ezt az „eszközt”.

A panel résztvevői: Konstantinos DIMOPOULOS, Georgios FOUNTZOULAS és Chariton CHARITONIDIS.

Konstantinos DIMOPOULOS PhD

Greece

National and Kapodistrian University of Athens, School of Physical Education and Sport Science, assistant professor

kdimopoulos@phed.uoa.gr

The Reflection of Fieldwork Research in a Dance Class: The Example of the Leros Cultural Association

Dance events in Greece are indissolubly connected with the traditions of the Greek dance communities. A dance community could be a dance association that represents and promotes a specific area or community. One such case is the Leros Cultural Association in Athens, which gives dance classes in order to preserve and promote the dance identity of the Leros island to the people that live away from their island. I have been a dance teacher there since 2007. The aim of this presentation is to identify the importance of doing fieldwork research in the community and its reflection in dance transmission to the dance class. It seems that fieldwork research helps both the teacher, and the dancers understand the dance identity of one community.

Konstantinos DIMOPOULOS PhD

Görögország

Athéni Nemzeti Egyetem, Testnevelési és Sporttudományi Kar, tanársegéd

kdimopoulos@phed.uoa.gr

Egy táncórán való terepkutatás reflexiója: A Léroszi Kulturális Egyesület példája

A görögországi táncalkalmak elválaszthatatlanul kapcsolódnak a görög táncos közösségek hagyományaihoz. Táncos közösséget jelenthet egy táncegyesület is, mely egy speciális területet vagy csoportot képvisel és népszerűsít. Ilyen például az athéni székhelyű Léroszi Kulturális Egyesület, amely táncórákat szervez annak érdekében, hogy megőrizze és megerősítse a lakóhelyüktől távol élő léroszi emberek táncos identitását. 2007 óta dolgozom tánctanárként az egyesületnél, s ezen idő alatt nemcsak én, hanem a tánc csoport tagjai is közelebb kerültek közösségük táncos identitásának megértéséhez. Előadásom célja rávilágítani a közösségben végzett terepmunka fontosságára, valamint a kutatásnak a táncoktatásra gyakorolt hatására.

Georgios FOUNTZOULAS PhD

Greece

National and Kapodistrian University of Athens, School of Physical Education and Sport Science, postdoctoral researcher

gfountzoulas@phed.uoa.gr

Two Sides of the Same “Bodily” Coin: The Case of Learning and Teaching Kythnos’ (Thermia) Dance Repertoire

The aim of the presentation is to highlight different ways of researcher’s bodily participation in learning to dance in the field and transmitting dance knowledge in a dance class, referring to the contemporary context of Kythnos’ (Thermia) island community in Athens. Participatory dance events on the Aegean Island of Thermia constitute, even today, an integral part of society’s fabric, illustrating social and (re-)formation practices. The researchers’ involvement with Thermia began in 2017, when he started to work as a dance teacher in the “Dance Ensemble of Merichas Kythnos” in Athens. That occupation gave him the “ticket” to gradually become part of the community, participating and researching in the field. His presence, embodying his multiple identities, affected in a non-verbal way not only the field, but the dance class too, highlighting the different layers of the dynamic presence of the body in any dance practice. Thus, the body constitutes a “tool” that has the potential of receiving and transmitting bodily knowledge in every context and must be very carefully used.

Georgios FOUNTZOULAS PhD

Görögország

Athéni Nemzeti Egyetem, Testnevelési és Sporttudományi Kar, posztdoktori kutató

gfountzoulas@phed.uoa.gr

Ugyanazon „test-érme” két oldala: A küthnoszi (thermiai) táncrepertoár tanulásának és tanításának esete

Az előadás célja, hogy rávilágítson a kutató testi részvételének eltérő módjaira a terepen és a táncórákon való tánctanulás során az athéni Küthnosz-sziget (Thermia) közösségének kortárs példáira hivatkozva. Az égei-tengeri Thermián a részvételi alapon működő táncalkalmak még ma is a társadalom szövetének szerves részét képezik, szociális és átalakulási gyakorlatokat reprezentálnak. A kutató kapcsolata az innen származó közösséggel 2017-ben kezdődött, amikor az athéni „Merichas Kythnos” Táncegyüttes tánctanáráként kezdett dolgozni. Ez a foglalkozás adta meg neki a „belépőjegyet” ahhoz, hogy fokozatosan a közösség részévé váljon, részt vegyen és kutasson a terepen. Jelenléte, megtestesítve összetett identitását, nonverbális módon hatással volt a terepre és a táncórákra is, kihangsúlyozva ezzel a test dinamikus részvételének különböző rétegeit táncolás közben. Mindezek miatt, a test egy olyan „eszközként” értelmezhető, mely részt vesz a testi tudás megszerzésében és átadásában minden körülmények között, s emiatt kellő körültekintést kíván meg a kutatótól.

Chariton CHARITONIDIS

Greece

National and Kapodistrian University of Athens, School of Physical Education and Sport Science, PhD candidate

hhariton@phed.uoa.gr

Between Two Cultures: The Physical Role of a Dance Researcher from Greece within the Greek Dance House in Hungary

Soon after the emergence of the dance house movement in the Hungarian urban context, the Greek community in Budapest was the first ethnic group to organise (in 1974) independent dance houses with a non-Hungarian repertoire. This presentation examines the dance researcher's interaction with the "community" of the contemporary Greek dance houses in the Hungarian capital. The study highlights the ambiguous notion of "Greekness" and the conflict between two dance traditions: Greek from Hungary and Greek from Greece. Focusing on the reciprocal influences among the researcher and the participants (musicians, dance instructors, dancers) within the dance-floor, it discusses the practices that were used to confront the methodological issues that emerged due to the physical participation of someone considered to be a dance "expert".

Chariton CHARITONIDIS

Görögország

Athéni Nemzeti Egyetem, Testnevelési és Sporttudományi Kar, doktorjelölt

hhariton@phed.uoa.gr

Két kultúra között: Egy görögországi tánckutató fizikai szerepe a magyarországi görög táncházakban

Nem sokkal a városi magyar táncmozgalom megindulása után a budapesti görög közösség volt az első etnikai kisebbség, amely 1974-től önálló, nem magyar repertoárral rendelkező táncházakat szervezett. A tervezett előadás a tánckutató interakcióját vizsgálja a jelenkori görög táncházak „közösségével” a magyar fővárosban. A prezentáció rávilágít a „görögség” kétértelmű fogalmára, valamint a görögországi és a magyarországi görög táncagyományok közötti konfliktusra. Az előadás a kutató és a résztvevők (zenészek, táncoktatók, táncosok) közötti kölcsönhatásokra összpontosítva azokat a módszertani kérdéseket felvető gyakorlatokat tárgyalja, amelyekkel egy „táncszakértő” fizikai jelenléte miatt szembesülhet a táncházakban.

Magdalena Maria WOLF

Austria

University of Music and Performing Arts Graz, Institute for Ethnomusicology, MA student, student assistant

magdalena.wolf@kug.ac.at

Benefits and Risks of “Learning to Perform” in Styrian Folk Dance Analysis

My master’s thesis involved a comparative study of dance notations and lived dance practices associated with six folk-dance clubs in two different institutional frameworks in Styria (Austria). Drawing upon audio-visual recordings of selected dances, I analysed the dance practices of the chosen clubs. This presentation offers an insight into my research between the field and the desk. I will focus on the topic of “learning to perform” and explain the advantages of approaching dance styles through one’s own embodied practice in the field. Equally, I will discuss the potential shortcomings of this methodological tool when it comes to analysing different dance styles in practice. Particularly, I interrogate the possible limitations of an ethnographer’s “objective” approach when comparing nuances in stylistic features. Therefore, I investigate how a methodological application of “learning to perform” in dance analysis needs to be adapted to the demands of the respective research scenario to be beneficial.

Magdalena Maria WOLF

Ausztria

Grazi Zene- és Előadóművészeti Egyetem, Etnomuzikológiai Intézet, MA hallgató, hallgatói asszisztens

magdalena.wolf@kug.ac.at

Az „előadástanulás” előnyei és kockázatai a stájer néptánc elemzésében

Diplomamunkámban összehasonlító tanulmányt készítettem hat néptáncklubhoz kapcsolódó tánclejegyzésről és a megélt táncgyakorlatokról két különböző intézményi keretben, Stájerországban (Ausztria). A kiválasztott táncok audiovizuális felvételeire támaszkodva elemeztem a klubok táncgyakorlatait. Ez a prezentáció betekintést nyújt a terep és az íróasztal között végzett kutatásaimba. Az „előadás megtanulásának” témájára fogok összpontosítani, és kifejtem, milyen előnyökkel jár, ha a táncstílusokat a saját testi gyakorlatainkon keresztül közelítjük meg a terepen. Kitérek ennek a módszertani eszköznek a lehetséges hiányosságaira is, amikor a különböző táncstílusok gyakorlati elemzéséről van szó. Különösen az etnográfus „objektív” megközelítésének lehetséges korlátait ismertetem a stílusjegyek árnyalatainak összehasonlításakor. Ezért azt vizsgálom, hogy a táncelemzésben az „előadástanulás” módszertani alkalmazását hogyan kell az adott kutatási forgatókönyv követelményeihez igazítani, úgy, hogy hasznos legyen.

Laura KOLAČKOVSKÁ

Czech Republic

The Academy of Performing Arts in Prague, The Music and Dance Faculty, PhD student

kolackovska.lau@gmail.com

Possibilities of Autoethnography in Dance Research

As part of my doctoral studies, I am researching different participatory forms of folk dance in urban environments. In my research, I define myself as an insider, an active folk dancer, an organiser, and a lecturer of folklore activities. This position fundamentally influences the perspective on the researched issue. Despite the possible negatives related to the intense connection and immersion in the researched topic (e.g., loss of distance), I perceive this position as very beneficial because it allows me to look deeper into the researched activities and understand processes and meanings that are often invisible to an outsider. Given this position and the situation of the research topic, I decided to focus in more detail on the methods of autoethnography and body perception as a tool for ethnographic research. Embodiedness is intrinsic to dance, and many dance anthropologists and ethnochoreologists explore various topics through their dance experiences. In this presentation, I consider the limits and benefits of autoethnographic methods and the extent to which folkloric activities can be explored through embodiment.

Laura KOLAČKOVSKÁ

Csehország

Prágai Előadóművészeti Akadémia, Zene- és Táncművészeti Kar, PhD hallgató

kolackovska.lau@gmail.com

Az autoetnográfia lehetőségei a táncutatásban

Doktori tanulmányaim részeként a néptánc különböző részvételi formáit vizsgálom városi környezetben. Kutatásomban bennfentesként, aktív néptáncosként, a folklórtevékenységek szervezőjeként és előadójaként határozom meg magam. Ez a pozíció alapvetően befolyásolja a kutatott kérdéskör szemléletét. A témához való intenzív kötődéssel és a témában való elmélyüléssel kapcsolatos lehetséges negatívumok ellenére (pl. a távolságtartás elvesztése), ezt a pozíciót nagyon előnyösnek tartom, mert lehetővé teszi, hogy mélyebben belelássunk a kutatott tevékenységekbe, és megértsük a kívülálló számára gyakran láthatatlan folyamatokat és jelentéseket. Tekintettel erre a pozícióra és a kutatási téma helyzetére, úgy döntöttem, hogy részletesebben foglalkozom az autoetnográfia és a testérzékelés mint a néprajzi kutatás eszközeinek módszereivel. A testiség a tánc velejárója, és számos táncantropológus és etnokoreológus a táncélményeiken keresztül vizsgál különböző témákat. Ebben az előadásban az autoetnográfiai módszerek korlátait és előnyeit mutatom be, valamint azt, hogy a folklórtevékenységek milyen mértékben vizsgálhatók az *embodiment* fogalmán keresztül.

Eszter Anikó BETLENDI

Hungary

Budapest Business University, Faculty of International Management and Business, Department of Communication and Media, BA student

ebetlendi@gmail.com

The Changing Impact of Time on Folk Dance and Traditions

My research interest is related to traditions in general and folk dance in particular under the changing impact of time. My starting assumption is that the purpose of folk dance in the state-socialist past was highly different from its purpose in the 21st century; therefore, my interest is focused on revealing these changes that happened over time. My research question is based on these suppositions: is folk dance still a communal reaction to the socio-historical and political environment, or does it express something else in the modern world? In the first part of my paper, I provide a literature overview on the known roots of folk dance, and as for my methodology, I conducted field research on the topic of folk dance and traditions, and I talked with data providers in this field, who provided me with a real-life picture of the vision of today's people connected to this topic.

BETLENDI Eszter Anikó

Budapesti Gazdasági Egyetem, Külkereskedelmi Kar, Kommunikáció Tanszék, BA hallgató

ebetlendi@gmail.com

Az idő változó hatása a néptáncra és hagyományokra nézve

Kutatási érdeklődésem középpontjában a hagyományok és a néptánc állnak, különösen azok a népművészetet (táncot) befolyásoló körülmények, melyek az idő során alakították a táncot. A feltételezésem az, hogy a néptánc a múltban az államszocialista környezetre és a politikai befolyásra való reakció szerepét töltötte be, míg napjainkban teljesen más célt szolgál. Érdeklődésem tehát arra irányul, hogy feltárjam azokat az átalakulásokat, amelyek az idők során bekövetkeztek a néptáncban és a hagyomány szerepében, különös tekintettel a múlt- és jelenbeli hasonlóságokra és különbségekre. Az előadás első felében irodalmi áttekintést, elméleti keretet és háttérrel nyújtok a néptánc ismert gyökereiről, rámutatva az idők során bekövetkezett főbb fordulópontokra, majd a felhasznált módszertan részeként végzett terepkutatás és adatközlőkkel való beszélgetés eredményeit elemzem, és mutatom be összehasonlítva a szakirodalmi áttekintéssel.

Dora Akurpoka AKIINA

Ghana

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

University of Ghana, Department of Dance Studies, graduated student

akuropoka@gmail.com

***Pogne* Dance Among the Gurensi: A Case Study of Tii Manhom-somogo'eo ziicre pɔ'ɔse
Community**

In Africa, traditional dance is a crucial aspect of the people's lives, and Ghana is no exception. It is therefore surprising to find a dance such as *Pogne* from the Gurensi people of the Upper East Region of Ghana in danger of extinction due to the migration of youth and the passing of older generations. The presentation seeks to interrogate some Ghanaian traditional dance forms from the Upper East Region of Ghana into academia, such as *Solima*, *Yongo*, *Kumale*, and *Bimte*, as well as *Pogne* dance. Using the *Pogne* dance as a case study, the research investigates the danger of the *Pogne* dance going into extinction and how these dances can be documented, preserved, and adapted into academic study at the Department of Dance Studies at the University of Ghana. Through a workshop situation and an action-based participatory approach, the study employs an ethnographic study of the Gurensi people using a qualitative approach to document their historical, socio-cultural, and political narratives for posterity.

Dora Akurpoka AKIINA

Ghána

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

Ghánai Egyetem, Tánc tudományi Tanszék, végzett hallgató

akuropoka@gmail.com

***Pogne* tánc a gurensik között: Esettanulmány a Tii Manhom-somogo'eo ziicre pɔ'ɔse
közösségről**

Afrikában a tradicionális tánc fontos szerepet tölt be az emberek életében és Ghána sem kivétel ezalól. Ezért különösen meglepő, hogy egy olyan tánc, mint a ghánai Felső-Keleti régióban élő gurensi népcsoport tánca, a *pogne*, a fiatalok elvándorlása és az idősebb generációk halála miatt a megszűnés veszélyének van kitéve. Az előadás arra törekszik, hogy a ghánai Felső-Keleti régió néhány hagyományos táncformáját, mint például a *solima*, *yongo*, *kumale*, *bimte*, valamint a *pogne* táncot tudományos szempontból megvizsgálja. A *pogne* táncot esettanulmányként használva azt kutatja, hogy a *pogne* tánc megszűnésének veszélye fennáll-e, valamint, hogy miként lehet ezeket a táncokat dokumentálni, megőrizni és a Ghánai Egyetem Tánc tudományi Tanszékén a tudományos kutatás részévé tenni. Egy műhelyszituáción és beavatkozó részvételi szemléleten keresztül a tanulmány néprajzi kutatással vizsgálja a gurensiket, valamint kvalitatív megközelítéssel dokumentálja az etnikai csoport történelmi, szociokulturális és politikai narratíváit az utókor számára.

Panel

Dance, Diaspora, and Displacement: A Discussion of Digital Ethnography Conducted in Szeged

This panel expands on the possibilities within the fields of dance ethnography and anthropology through digital methodology in fieldwork. As a collective of student ethnographers from Canada, Malaysia, Ireland, Nigeria, and South Africa, we will share various methods, challenges, and advantages of our digital research on dance. We explore how the field of online ethnography in an increasingly globalised world can enable ethnographers to overcome limitations that previously required physically entering the field. Our research combines perspectives from ethnochoreology, dance studies, and anthropology to investigate the manifold movement systems of distinct diasporic communities. These projects respectively engage with diasporic communities from Hungary, Ukraine, Rwanda, Germany, and Malaysia. We engaged with the dances in different depths using a variety of online observation methods and resources, encouraging research participants to share video journals and media content, as well as finding novel ways to participate and embody these dances from a distance. As a panel, we will collectively illustrate the blurred boundaries of the online and physical worlds. We aim to demonstrate the potential of online ethnography for engaging with research that transcends traditional thresholds.

Participants on the panel: Kaylah SOLOMONS, Luvenia KALIA, Rebecca ARMSTRONG, Toluwanimi OLUWAKOYA, and Rachel BURNHAM.

Panel

Tánc, diaszpóra és kitelepítés: Egy Szegedről végzett digitális etnográfiai vizsgálat tanulságai

Ez a panel a tánckutatás néprajzi és antropológiai területén belül a digitális terepmunka módszertana által kínált lehetőségeket mutatja be. A Kanadából, Malajziából, Írországból, Nigériából és Dél-Afrikából származó néprajzos hallgatók a táncsal kapcsolatos digitális térben végzett kutatásaik különböző módszereit, kihívásait és előnyeit osztják meg. Megvizsgálják, hogy az online etnográfia, az egyre inkább globalizált világban, hogyan teszi lehetővé a néprajzosok számára, hogy leküzdjék azokat a korlátokat, amelyek korábban a fizikai terepre való belépést igényelték. Kutatásukban az etnokoreológia, a táncstudomány és az antropológia szempontjait ötvözik, amely a különböző diaszpóra közösségek sokrétű mozgásrendszereinek vizsgálatát segítik elő. Munkájukban magyarországi, ukrainai, ruandai, németországi és malajziai diaszpórikus közösségekkel foglalkoznak. A táncokat különböző mélységben elemezték a különféle online megfigyelési módszerek és források segítségével, a kutatásban résztvevőket videónaplók és médiatartalmak megosztására bíztatták, valamint újszerű módokat kerestek arra, hogy távolról is részt vegyenek és elsajátítsák ezeket a táncokat. Panelként közösen illusztrálják az online és a fizikai világ elmosódó határait. Céljuk, hogy bemutassák az online etnográfiai kutatásban rejlő lehetőségeket, átlépve a hagyományos megközelítés küszöbét.

A panel résztvevői: Kaylah SOLOMONS, Luvenia KALIA, Rebecca ARMSTRONG, Toluwanimi OLUWAKOYA és Rachel BURNHAM.

Kaylah SOLOMONS

South Africa

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

kaylahsol@gmail.com**Dance, Displacement, and Diaspora: Digital Ethnography as a Methodology for the Traumatic Migration of Rwandan Refugees in South Africa**

I conducted digital ethnography as a methodology to gain insight into the lives of Rwandan refugees who migrated to South Africa during the Rwandan genocide in 1994. The methodological approaches gave insight into the lived experiences of these refugees, which spoke to the heavy ethnic tensions among Rwandans in refugee camps because of the ethnic war in Rwanda. With South Africa having socio-economic issues of its own, it has left these migrants to fend for themselves and build themselves up financially and socially. In addition, I present the approaches I took to gain knowledge on how dance is the glue that connects the refugee community together in a social capacity by eradicating ethnic tensions between these migrants.

Kaylah SOLOMONS

Dél-Afrika

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

kaylahsol@gmail.com**Tánc, kitelepítés és diaszpóra: A digitális etnográfia mint módszertan a ruandai menekültek dél-afrikai traumatikus migrációjának vizsgálatakor**

Digitális etnográfia-t végeztem annak érdekében, hogy betekintést nyerjek az 1994-es ruandai népirtás idején Dél-Afrikába vándorolt ruandai menekültek életébe. A módszertani megközelítések révén megismerhetővé váltak a menekültek megélt tapasztalatai, amelyek a ruandai etnikai háború miatt a menekülttáborokban élő ruandaiak közötti súlyos etnikai feszültségekről szóltak. Ebben az időszakban Dél-Afrika társadalmi-gazdasági problémákkal küszködött, az idegenbe kényszerült embereket magukra hagyta, hogy gondoskodjanak magukról, valamint anyagilag és társadalmilag is felépítsék magukat. Mindezek mellett bemutatom azokat a megközelítéseket, amelyekkel tudást szereztem arról, hogy a tánc mint összekötőanyag hogyan kapcsolja össze a menekült közösséget szociális értelemben, megszüntetve a személyek közötti etnikai feszültségeket.

Luvenia KALIA

Malaysia

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

luveniakalia@gmail.com**Digital Ethnography at Home, Away from Home**

My presentation draws from conducting digital ethnography with a Malaysian family of mixed heritage that specialises in a variety of Indian classical dances. This family unit sprouted from

an interethnic marriage between individuals that belong to separate diasporic communities in Malaysia. They have contributed to the local dance scene by introducing teaching styles that are horizontal and unconventional. In taking various methodological approaches, I uncover the living reality of these individuals within the complex socio-political ecosystem of Malaysia's multiethnic society and their resilience in pursuing dance as a career despite economic disadvantage. With the advantage of being Malaysian and understanding Malaysian society from an emic perspective, I present the approaches that I took in recreating an equivalent to being physically on the field while conducting the research from Hungary.

Luvenia KALIA

Malajzia

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

luveniakalia@gmail.com

Digitális etnográfia itthon, távol az otthonról

Előadásom egy vegyes származású malajziai családdal folytatott digitális etnográfia eredményeire támaszkodik, amely a klasszikus indiai táncok különböző típusaira összpontosít. Ez a családi egység a malajziai diaszpórában élő, különálló közösségekhez tartozó személyek interetnikus házasságából született. A tánc helyi színteréhez a horizontális és szokatlan táncoktatási stílusok bevezetésével járultak hozzá. Többféle módszertani megközelítést alkalmazva feltárom ezeknek az egyéneknek az élethelyzetét a malajziai multietnikus társadalom összetett társadalmi-politikai környezetében, továbbá azt, hogy a gazdasági hátrányok ellenére miként tudták a táncművészetet, mint hivatást választani. Előnyöm, hogy malajziai vagyok, így a malajziai társadalmat émikus szemszögből tudom értelmezni. Előadásomban bemutatom azokat a megközelítéseket, amelyeket annak érdekében alkalmaztam, hogy a Magyarországról folytatott kutatás során a helyszíni jelenléttel egyenértékű helyzetet teremtsék.

Rebecca ARMSTRONG

Ireland

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

rearmstr@tcd.ie

Digitally Dancing in Defiance: Online Ethnography with the United Ukrainian Ballet Community

Between October and December 2023, I conducted online ethnographic fieldwork with the United Ukrainian Ballet (UUB). UUB is a rescue ballet company for Ukrainian dancers founded in the Hague (Netherlands) following the Russian invasion of Ukraine in February 2022. In this presentation, I will explore methodologies used to conduct interviews with dancers and management online, consult existing online resources, and engage with their dancing practices both in the media and in participants' video journaling. Furthermore, UUB's online presence reveals the reflexive relationship between the media and the lives of these dancers, who are constantly upheld as ambassadors for Ukrainian culture. I will focus on UUB's strong social media presence and political messaging, which underline their efforts to use ballet as a tool to represent national identity on the global stage.

Rebecca ARMSTRONG

Írország

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

rearmstr@tcd.ie

Az ellenállás tánca a digitális térben: Online etnográfia az Egyesült Ukrán Balett közösségével

2023 októbere és decembere között online etnográfiai terepmunkát végeztem az Egyesült Ukrán Balettel (UUB). Az UUB, menekült ukrán táncosok által létrehozott balett-társulat, amelyet Hágában (Hollandia) alapítottak Ukrajna 2022. februári orosz támadását követően. Az előadásban bemutatom a táncosokkal és a menedzsmenttel készített online interjúk készítéséhez használt módszereket, ismertetem a meglévő online forrásokat, és kitérek a táncművészeti tevékenységükre, úgy a médiában, mint ahogy a résztvevők videónaplóiban is. Az UUB online jelenléte továbbá rávilágít a média és a táncosok életének reflexív kapcsolatára, akiket folyamatosan az ukrán kultúra nagyköveteiként tartanak számon. Az UUB erős közösségi médiajelenlétére és politikai üzeneteire összpontosítok, amelyek rámutatnak arra, hogy miként próbálják a balettet eszközként használni a nemzeti identitás világszintű képviselőjére.

Toluwanimi OLUWAKOYA

Nigeria

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

toluwanimioluwakoya@gmail.com

Dance, Displacement, and Diaspora: Hashtag Afro-buck!

The *Wave Fam* is a Krump dance community situated in Frankfurt, Germany. Being mostly individuals of African descent, the struggle with acceptance and the need to carve an African identity within the Krump world led the founder of the *Fam*, along with two African Krumpers and another Krumper in France, to creolize Krump, giving birth to a unique style called *Afro-buck*. My research on the *Wave Fams'* dance practices, the conception of *Afro-buck*, and how it differs from Krump was done using online ethnographic methods. The main techniques are Zoom calls and Instagram direct messages as means of communication, but also keeping a close eye on the social media profiles of the pioneers as a means of observation. Despite the distance between the two pioneers in Africa and the other two in Europe, online ethnography was able to bridge that gap and allow for further understanding of the dance practices of this diasporic African community.

Toluwanimi OLUWAKOYA

Nigéria

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

toluwanimioluwakoya@gmail.com

Tánc, kitelepítés és diaszpóra: Hashtag Afro-buck!

A *Wave Fam* egy Frankfurtban, Németországban található *krump* táncos közösség. Mivel a csoport többnyire afrikai származású személyekből áll, az elfogadással való küzdelem és az afrikai identitás kialakításának szükségessége a *krump* világán belül arra készítette a *Fam* alapítóját, hogy két afrikai *krump* táncossal és egy másik franciaországi *krumpperrel* együtt kreolizáció alá tegyék a *krump* táncstílust, ami az *Afro-buck* egyedi stílus születéséhez vezetett. A *Wave Fam* táncgyakorlatait, az *Afro-buck* fogalmát és a *krump*-tól való eltérését online etnográfiai módszerekkel vizsgáltam. A kutatás fő technikái a Zoom hívások és a közvetlen Instagram üzenetváltások, mint a kommunikáció eszközei voltak, de az irányzat úttörőinek közösségi média profiljainak figyelemmel való kísérése is megfigyelési eszközként szolgált. A két afrikai és a másik két európai táncos közötti távolság ellenére az online etnográfia módszere képes volt áthidalni a két fél közti szakadékot, és lehetővé tette e diaszporikus afrikai közösség táncgyakorlatainak mélyebb megértését.

Rachel BURNHAM

Canada

University of Szeged, Choreomundus Erasmus+ Programme, MA student

rachel.m.burnham99@gmail.com

Tiszta Forrás: Digital Ethnography of Diasporic Hungarian Folk Dancers

The Forrás Ensemble is a Hungarian folk dance group situated in Vancouver, Canada, whose mandate is to learn, preserve, and live Hungarian folk traditions. As their name, Forrás, implies, they aim to follow the *táncház* tradition of learning folk dances from the pure source, the village. The implication of authenticity and the group's conception thereof is explored as a means of representing their heritage as well as fostering a connection to said heritage. Research on the Forrás Ensemble's dance practices and conception of authenticity was done using online ethnographic methods. The main techniques being zoom calls and emails as means of communication, but also the use of social media sites as a means of observation. Despite the large distance and time difference between Hungary and the Canadian west coast, online ethnography was able to bridge that gap and allow for further understanding of the dance practices of this diasporic Hungarian community.

Rachel BURNHAM

Kanada

Szegedi Tudományegyetem, Choreomundus Erasmus+ Program, MA hallgató

rachel.m.burnham99@gmail.com

Tiszta Forrás: Digitális etnográfia a diaszpórában élő magyar néptáncosokról

A Forrás Együttes magyar néptáncscsoport a kanadai Vancouverből. Feladatuknak tekintik a magyar népi hagyományok megismerését, megőrzését és megélését. Ahogy nevük, Forrás is jelzi, törekszenek arra, hogy anyagaikat és inspirációikat mind az eredeti, falusi közegből, mind a táncházmozgalom hagyományából merítsék. A kutatás középpontjában az autentikusság fogalmának kérdése, a csoport örökséghez való viszonya és a kötődési formák vizsgálata áll. A vizsgálat során főleg online etnográfiai módszereket használtam, azaz fő kommunikációs eszközeim a gyűjtések során a zoomhívások és az e-mailek voltak, a közösségi médiaoldalak mellett. A Magyarország és Kanada nyugati partja közötti nagy távolság és időeltolódás ellenére az online etnográfiai módszerek lehetővé tették e diaszpórában élő magyar közösség táncgyakorlatainak megértését.

Section VIII ■ VIII. Szekció

László FELFÖLDI PhD

Hungary

Institute for Musicology, Archives and Department for Folk Music and Folk Dance Research, retired senior research fellow

laszlof47@gmail.com

Emic and Etic Perspectives: Power and Responsibility of Interpretation

The emic and the etic perspectives in the qualitative study of the culture of traditional communities are two distinct but closely related approaches. The emic perspective focuses on the internal view of local community life, how community members see themselves. The etic perspective is the external view of local traditions and the way the researcher interprets the data provided by informants (description, analysis, classification, generalisation, etc.). In this presentation, the author will try to give a picture of the potential for error in the practice of ethnographic research based on his fieldwork experiences. Since the “ethnographic text” produced by the research is a joint creation of the researcher and the informant, there may be overestimation or misinterpretation of roles on both sides. If the researcher is not sufficiently prepared and abuses his/her power to misinterpret or negate data that reflects the community's internal perspective, his/her interpretation will produce false results. The informant may withhold information because of bias, prejudice, or other circumstances, leaving the picture of the community's culture “blurred”. The combined use of the emic and the etic perspective therefore requires great care and time.

FELFÖLDI László PhD

Zenatudományi Intézet, Népzene- és Néptáncutató Osztály és Archivum, nyugalmazott tudományos főmunkatárs

laszlof47@gmail.com

Émikus és étikus perspektíva: Az értelmezés hatalma és felelőssége

Az émikus és az étikus perspektíva a hagyományos közösségek kultúrájának kvalitatív vizsgálatában két egymástól elkülönülő, de egymással szorosan összefüggő szemléletet jelent. Az émikus szemléletnek a helyi közösségi élet belső szemlélete van a középpontban, hogyan látják önmagukat a közösség tagjai. Az étikus perspektíva a helyi hagyományok külső, a kutató által kialakított szemléletet, az adatközlők által szolgáltatott adatok értelmezését (leírás, elemzés, osztályozás, általánosítás stb.) jelenti. Az előadásban a szerző gyűjtőtapasztalatai alapján igyekszik a képet adni arról, hogy milyen hibalehetőségeket látott a néprajzi kutatás gyakorlatában. Mivel a kutatás során létrejött „néprajzi szöveg” a kutató és az adatközlő közös alkotása, mindkét oldalon előfordulhat a szerepek túlértékelése vagy tévesztése. Ha a kutató nem elég fölkészült, s visszaélve hatalmával rosszul értelmezi vagy negligálja a közösség belső szemléletét tükröző adatokat, az értelmezése hamis eredményt hoz. Előfordulhat, hogy az adatközlő elfogultsága, előítéletessége vagy más körülmény miatt elhallgat információkat, a közösség kultúrájáról alkotott kép „homályos” marad. Az émikus és étikus perspektíva együttes alkalmazása tehát nagy körültekintést igénylő, s nagy időráfordítást kívánó feladat.

Sándor VARGA PhD

Hungary

University of Szeged, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Ethnography and Cultural Anthropology, senior lecturer

HUN-REN RCH Institute for Musicology, Archives and Department for Folk Music and Folk Dance Research, senior research fellow

varga.sandor@abtk.hu

To Dance, to Feel, and to See from Close Proximity: On the Usability of Participant Observation

Since the late 1980s onwards, the approaches and critiques of cultural anthropology and European ethnology have increasingly shaped the image of Eastern European ethnography and folkloristics. Hungarian folk dance research has been responding to these questions since the 1990s. The ethnochoreological approach that has emerged during these changes focuses not only on the geographic-historical embeddedness, form, structure, and aesthetics of traditional dances but also on the sociality of dance and dancing. The new research topics and questions require not only the expansion of the system of methodological tools and criteria for analysis but also a critical rethinking of the methodology of previous research projects. In my presentation, I draw attention to the thematic and interpretive possibilities offered by my participant observations in the Transylvanian Plain (Mezőség/Câmpia Transilvaniei). I pay particular attention to questions related to the film recording of dances and to outlining the possibilities offered by embodied experiences.

VARGA Sándor PhD

SZTE BTK Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, egyetemi adjunktus

HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet, Népzene és Néptánc kutató Osztály és Archívum,
tudományos főmunkatárs

varga.sandor@abtk.hu

Táncolni, érezni, testközelből látni: A résztvevő megfigyelés használhatóságáról

Az 1980-as évek végétől kezdve a kulturális antropológia, illetve az európai etnológia megközelítései, kritikái egyre hangsúlyosabban formálják a kelet-európai néprajz, folklórisztika arculatát. A magyar néptánc kutatás az 1990-es évektől kezdve reagál ezekre a kérdéscsoportokra. A változások során létrejövő etnokoreológiai megközelítés a tradicionális táncok földrajz-történeti beágyazódottsága, formája, szerkezete és esztétikája mellett, napjainkban már a tánc és a táncolás társadalmiságára is fókuszál. Az új kutatási témák és kérdések nemcsak az elemzés eszköz- és szempontrendszerének kibővítését kívánják meg, de megkövetelik a korábbi kutatások módszertanának kritikai átgondolását is. Előadásomban az erdélyi Mezőségeken végzett résztvevő megfigyeléseim által kínált tematikai és interpretálási lehetőségekre hívom fel a figyelmet. Kiemelt figyelmet szánok a táncok filmes rögzítésével kapcsolatos kérdésekre, illetve a testbe ágyazódó (*embodiment*) tapasztalatok által kínált lehetőségek felvázolásának.

Vivien APJOK PhD

Hungary

University of Szeged, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Ethnography and Cultural Anthropology, assistant lecturer

apjok.vivien@szte.hu

„You Are One of Us!”: Stratifications of the Researcher’s Role in the Example of Fieldwork at a Wedding

In July 2017, a wedding was held in Dombostelke village, in the Mezőség (Câmpia Transilvaniei) region of Transylvania (Romania). Five researchers arrived in the field a week before the event. Three types of music were played at the wedding of about three hundred people. A Hungarian dance group of about 20 people also arrived for the wedding ceremonies and the dance. In addition to filming the dance at the wedding and observing the participants, my fellow researchers and I also took an active role in the preparation of the event; we cooked, built the wedding tent, and helped with the preparations. During the event, we were (not only ethnographic) photographers, cameramen, and dancers in addition to our role as researchers, and all the while we were strangers and acquaintances at the same time. In the presentation, the researcher’s personal perspective will be discussed through understanding the stratification of roles experienced during the 10 days spent at Dombostelke and will be embedded in the context of the entire field experience. The aim of the presentation is to talk about the fieldwork experiences through the complexity of the researcher’s role, in addition to methodological issues (dance filming, the researcher’s body), and reflect on the ethical considerations of the research.

APJOK Vivien PhD

Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészlet- és Társadalomtudományi Kar, Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, tanársegéd

apjok.vivien@szte.hu

„Ti közülünk valók vagytok!”: A kutatói szerep rétegződései egy lakodalmi terepmunka példáján

2017 júliusában lakodalmat rendeztek az erdélyi mezőségi Dombostelkén. Öt kutató érkezett meg a terepre egy héttel az esemény előtt. A körülbelül háromszáz fős lakodalomban háromféle zene szólt. Az esküvői szertartásokra és a mulatságba egy körülbelül húszfős magyarországi táncegyüttes is megérkezett. A lakodalomban folytatott táncfilmzés és a résztvevő megfigyelés mellett kutatótársaimmal az esemény előkészítésében is aktív szerepet vállaltunk: főztünk, sátrat építettünk, pakoltunk. Az esemény alatt (nem csak néprajzi) fotósok, operatőrök, kutatók és táncosok, mindeközben egyszerre idegenek és ismerősök voltunk. Előadásomban személyes perspektívámból mutatom be a Dombostelkén töltött tíz nap alatt tapasztalt szereprétegződéseket a teljes terepélmény kontextusába ágyazva. Az előadás célja, hogy a kutatói szerep összetettségén keresztül módszertani (táncfilmzés, a kutató teste) kérdések mellett a kutatás etikai megfontolásaira is reflektálva beszéljen a terepmunka-tapasztalatokról.

Nóra Kovács PhD

Hungary

HUN-REN Centre for Social Sciences, Institute for Minority Studies, research fellow

kovacs.nora@tk.hu

Possibilities of the Notion of Habitus in Dance Research

The planned lecture will address the question of how the concept of habitus, introduced by Pierre Bourdieu in the social sciences, can be used as an analytical tool in dance research, especially in dance anthropology. The first half of the presentation will use examples from the literature to explore how dance researchers have linked the notion of habitus to dance phenomena in relation to dance as a social practice, and what results these analyses have produced. The second half of the presentation will attempt to explore, at least in part, the social dance habitus that made an elderly Argentine social tango dancer an authentic and emblematic representative of Argentine tango, and which is closely linked to a key period in the social history of Argentine tango, the “golden age” (época de oro) between the 1930s and the early 1950s.

Kovács Nóra PhD

HUN-REN Társadalomtudományi Kutatóközpont, Kisebbségkutató Intézet, tudományos munkatárs

kovacs.nora@tk.hu

A habitus-fogalom felhasználási lehetőségei a tánckutatásban

A tervezett előadás azt a kérdést kívánja körül járni, hogy a Pierre Bourdieu által a társadalomtudományokba bevezetett habitus-fogalom analitikus eszközként hogyan használható fel a táncos jelenségekre irányuló, elsősorban táncantropológiai kutatásokban. Az

előadás első fele szakirodalmi példák felhasználásával arra keresi a választ, hogy tánckutatók milyen táncjelenségekkel kapcsolták össze a habitus elgondolását a tánc, mint társadalmi gyakorlat vonatkozásában, és ezek az elemzések milyen eredményekre vezettek. Az előadás második fele egy konkrét esettanulmányon keresztül megpróbálja legalább részben feltárni azt a társasági táncos habitust, amely egy idős argentin társasági tangótáncost az argentin tangó autentikus és emblemikus képviselőjévé tett, és amely szorosan összefügg az argentin tangó társadalomtörténetének egy kulcsfontosságú időszakával, az 1930-as évek és az 1950-es évek eleje közötti „aranykorával” (época de oro).

Additional programme ■ További Program

International Dance House with Choreomundus Students

Traditional Irish Step Dance

Instructor: Rebecca ARMSTRONG, Ireland

The social Irish step dances, or "céilí dances" taught in the workshop will comprise partner and group dances to traditional Irish jig music.

Nicaraguan Marimba Music and Dance

Instructor: Sebastian PRADO, Nicaragua

Marimba music is played on the west coast of Nicaragua, precisely in a city called Masaya, which was one of the largest settlements of indigenous native people before the Spanish arrival in America. Marimba is an instrument of African origins but mixed and adapted by the same native Masaya people. It is very similar to a xylophone. The dance is usually performed in couples, with very simple steps, but some others are more complicated. It is usually represented as a romantic dance where the men and women flirt with each other, but the meanings of the dance vary according to the song.

Fumefume

Instructor: Dora Akurpoka AKIINA, Ghana

Fumefume is a traditional dance performed among the Ga people of Ghana for recreational purposes. Mustapha Tetteh Addy created the dance in the late 1960s. The movement of the dance is executed by constant pointing of the palms in front of the dance's pelvic area and buttocks using both hands interchangeably.

Nemzetközi táncház a Choreomundus hallgatókkal

Hagyományos ír sztepptánc

Oktató: Rebecca ARMSTRONG, Írország

A workshopon tanított társas ír sztepptáncok vagy "céilí táncok" hagyományos ír jig zenére tanított partner- és csoporttáncokból fognak állni.

Marimba zene és tánc Nicaraguából

Oktató: Sebastian PRADO, Nicaragua

A *marimba* zene Nicaragua nyugati partvidékén elterjedt, egészen pontosan egy Masaya nevű városban, amely a spanyolok Amerikába érkezése előtt az őslakosok egyik legnagyobb

települése volt. A marimba egy afrikai eredetű hangszer, amelyet ugyanazon Masaya őslakosok variáltak és adaptáltak. Nagyon hasonlít a xilofonhoz. A táncot általában párosával adják elő, nagyon egyszerű lépésekkel, de megtalálható köztük bonyolultabbak is. Általában romantikus táncként adják elő, ahol a férfiak és a nők flörtölnek egymással, de a tánc jelentése a daltól függően változhat.

Fumefume

Oktató: Dora Akurpoka AKIINA, Ghána

A *fumefume* egy hagyományos tánc, amelyet a ghánai Ga nép körében szabadidős céllal adnak elő. Mustapha Tetteh Addy az 1960-as évek végén alkotta meg a táncot. A tánc mozgását úgy hajtják végre, hogy a tenyereket folyamatosan a tánc medencetájéka és feneke elé irányítják, mindkét kezét felcserélve.